

มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ
เพียงผู้เดียว

พระสิริของพระเจ้าที่ปรากฏ
บนพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์

อีริก เอช เอช ชาง

เรียบเรียงและแก้ไขให้สมบูรณ์โดย

เบนทลี ซี เอฟ ชาน

ถวายแด่พระเยซูคริสต์
องค์เจ้านายและพระผู้ช่วยให้รอด
พระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงรักข้าพเจ้าและ
ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า
(กาลาเทีย 2:20)

คำนำ

บรรดาผู้ที่แสวงหาความจริงของพระเจ้าด้วยสุจริตใจและด้วยใจจริง และแสวงหาความเชื่อครั้งเดียว เป็นพื่อที่ส่งต่อให้บรรดาธรรมิกชนก็จะพบได้ในหนังสือเล่มนี้ ทุกบทและทุกหน้าของหนังสือเล่มนี้จะนำให้ผู้อ่านได้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้และประปรายถึงความเชื่อที่เกี่ยวกับศาสนศาสตร์ของผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพ และผู้ที่สนับสนุนความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์มาก่อน ความจดจ่อมากที่สุดนั้นอยู่กับตัวพระคัมภีร์เองที่หนังสือเล่มนี้ยึดถือเป็นสิทธิอำนาจเดียวและสิทธิอำนาจสูงสุดในเรื่องของความเชื่อและหลักคำสอน

ผู้เขียนไม่ได้มาจากกลุ่มคนที่ไม่ได้เป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพมาก่อน ซึ่งต่างจากผู้ที่ไม่ได้เชื่อในตรีเอกานุภาพส่วนใหญ่ แต่ผู้เขียนเป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในโลกของความเชื่อในตรีเอกานุภาพมานานหลายทศวรรษ ที่แม้แต่ส่วนลึกในใจของการคิดอย่างผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่วันหนึ่งท่านก็ตาสว่างและได้เห็นความจริงว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวในพระคัมภีร์ และตั้งแต่นั้นมาท่านก็ต้องการที่จะหันกลับจากคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ท่านได้ทำการประกาศเผยแพร่ในหนังสือหลายเล่ม ในคำบรรยาย และการอบรมของคริสตจักรของท่านมานานปี

ผมรู้จักกับ อีริค เอช เอช ซาง ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้และเฮเลนภรรยาของท่านมากกว่าหนึ่งในสามของศตวรรษ ผมพบกับท่านครั้งแรกเมื่อวันที่ 11 กันยายน 1977 ประมาณ 35 ปีต่อมา ในวันคริสต์มาสปี 2012 ผมก็ได้พูดกับท่านเป็นครั้งสุดท้าย อีริค ซาง เป็นทั้งเพื่อน เป็นทั้งครู และเป็นศิษยาภิบาลของผม ท่านเป็นบิดาฝ่ายวิญญาณและเป็นผู้ให้คำปรึกษาของผม ท่านเป็นผู้ที่ชี้แนะผมมาหาพระเจ้าพระบิดาและมาหาพระเยซู พระบุตรและพระเมษโปดกของพระเจ้า

อีริค ซาง ได้รับใช้พระเจ้าอย่างทุ่มเทมานานกว่าครึ่งศตวรรษ และก่อนที่ท่านจะเสียชีวิตในเดือนมกราคม 2013 ท่านได้เขียนหนังสือเล่มนี้ ท่านกับผมได้เตรียมการล่วงหน้าโดยให้ผมเป็นผู้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้เมื่องานเขียนเสร็จสิ้นลง แต่ถ้าท่านต้องจากโลกนี้ไปก่อนที่งานเขียนจะเสร็จ ผมก็จะเขียนให้เสร็จ และก็เป็นจริงในอย่างหลัง

ไม่กี่วันหลังจากท่านเสียชีวิต เฮเลนก็ขอให้ผมดึงแฟ้มข้อมูลต้นฉบับจากคอมพิวเตอร์ของท่าน บันทึกบางส่วนของท่านเป็นแบบย่อ บางส่วนก็เป็นแบบขยายความแล้ว และบางส่วนก็อยู่ระหว่างการขยายความ ซึ่งหมายความว่าผมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเขียนในปริมาณที่มากพอควร ผมรู้สึกกลัว แต่ก็ยินดีรับความท้าทายที่จะทำให้งานเขียนหนังสือเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

ผมเชื่อว่าในสายพระเนตรของพระเจ้า นั่นคือได้ว่าบันทึกต้นฉบับของอีริค ซาง “เสร็จสมบูรณ์” แล้ว เมื่อถูกส่งมาถึงมือของผมแม้ว่าจะมีบางส่วนที่ขาดหายไป ทั้งนี้ก็เพราะกำหนดเวลาของพระเจ้าในชีวิตของคน ๆ หนึ่งและในการล่องลับไปของเขานั้น จะก่อผลดีแก่คนที่รักพระองค์

แม้ว่าสิ่งที่ท่านคิดจะเขียนยังมีอีกมาก แต่สิ่งที่ท่านได้กล่าวไว้แล้วในหนังสือเล่มนี้และในหนังสือ “พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว”¹ เล่มก่อนหน้านั้นของท่าน ก็น่าจะเกินพอที่จะทำให้ท่านพ้นจากความรับผิดชอบของท่านต่อโลกนี้ ในการประกาศพระยาห์เวห์ว่าเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว และส่งต่อความรับผิดชอบให้กับผู้ที่อ่าน ในหนังสือสองเล่มนี้เราจะเห็นการยึดมั่นของท่านต่อความจริง การยอมจำนนของท่านต่อสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ ความเป็นห่วงของท่านต่อคริสตจักรในฐานะของผู้เลี้ยง และความรักของท่านต่อพระเจ้าพระบิดา และต่อพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์

บทบาทของผมในหนังสือเล่มนี้

มันไม่ใช่เรื่องแปลกที่หนังสือเล่มหนึ่งจะเสร็จสมบูรณ์โดยคนอื่นหลังจากที่ผู้เขียนเดิมเสียชีวิตไป ดังตัวอย่างเช่น *ศาสนศาสตร์ของพระคัมภีร์ใหม่*² หนังสือทางวิชาการที่เขียนโดยจอร์จ สเตรีคเกอร์³ ก่อนแล้วจึง “แก้ไขเรียบเรียงและทำเสร็จสมบูรณ์” โดย ฟรีดริช ฮอร์น⁴

ผมแจ้งไว้บนปกหนังสือเช่นเดียวกันว่า อีริค เอช เอช ซาง เป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้แต่เพียงผู้เดียว และหนังสือเล่มนี้ได้รับการ “แก้ไขและเสร็จสมบูรณ์” โดยบุคคลอื่น ผมระบุว่าผมเป็นผู้เขียนคนที่สองในการลงทะเลเบียนของหนังสือนี้เพราะผมรับผิดชอบเนื้อหา 35% ของหนังสือเล่มนี้ในแง่ของข้อมูล และ 65% ของการเรียบเรียงในแง่ของสำนวนการเขียน

ผมพยายามใช้สำนวนภาษาแบบง่าย ๆ ในหนังสือเล่มนี้ ถึงแม้ผมจะชื่นชอบภาษาอังกฤษแบบอังกฤษพอ ๆ กับภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน แต่หนังสือเล่มนี้ก็ใช้การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอนแบบอเมริกัน ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะผมคุ้นเคยกับรูปแบบของอเมริกันมากกว่า ผมลดการเขียนแยกระหว่างอัญประกาศคู่และอัญประกาศเดี่ยวให้สอดคล้องกับหนังสือสมัยปัจจุบัน ยกเว้นเพื่อจุดประสงค์ของคำอ้างอิงที่ซ้อนกัน และผมก็ไม่ลังเลใจที่จะใช้คำย่อ

มันฟังดูเหมือนความคิดแบบคร่ำครึที่จะบอกว่า ผมขอเป็นผู้รับผิดชอบต่อข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดทั้งหมดในหนังสือเล่มนี้ แต่ในกรณีนี้ถูกต้องและเป็นธรรมแล้วที่ความรับผิดชอบจะตกอยู่กับผม

¹ *The Only True God*

² *Theology of the New Testament*

³ Georg Strecker

⁴ Friedrich Horn

ผู้ที่พระเจ้าทรงชอบพระทัยยิ่งนัก

หนังสือเล่มนี้เขียนออกมาจากหัวใจของผู้เลี้ยงโดยคนของพระเจ้า แม้ว่าจะได้รับการอบรมพระคัมภีร์จากหลายสถาบันการศึกษาก็ตาม (สถาบันอบรมพระคัมภีร์, วิทยาลัยพระคัมภีร์ลอนดอน, มหาวิทยาลัยลอนดอน) อาจารย์อีริกก็ไม่ได้เป็นนักศาสนศาสตร์ผู้มีความรู้ที่ขาดประสบการณ์จริง แต่เป็นคนของพระเจ้าแท้ที่ผมสามารถเป็นพยานได้ ท่านเป็นผู้ที่ติดตามพระเจ้าด้วยสุดใจของท่าน และมีประสบการณ์กับการอัศจรรย์ของอัครทูตที่เล่าให้ฟังในหนังสือ “มารู้จักพระเจ้าได้อย่างไร” ของท่าน ในปี 1977 ผมกับซิลเวียภรรยาของผม ได้ใช้เวลาหนึ่งเดือนกับท่านในประเทศอิสราเอลพร้อมกับเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ ที่อิสราเอลนี้เองผมรู้สึกประทับใจกับการแสดงความรักของท่านที่เห็นประจักษ์ชัดต่อชาวยิว ชาวคริสเตียน และชาวมุสลิม (โดยเฉพาะต่อกลุ่มอาลี ฮุสเซน แห่งโคโร)⁵

ผู้อ่านที่รัก ผมอธิษฐานว่า คุณจะได้รับพระพรจากหนังสือเล่มนี้ และที่พระสิริของพระยาห์เวห์พระเจ้าจะทอแสงผ่านทางคุณในพระเยซูพระเมสสิยาห์ ที่จะนำชีวิตและความสว่างไปสู่คนที่อยู่รอบตัวคุณ ขอพระเจ้าพระบิดาของเราผู้เปี่ยมด้วยความรักทรงพอพระทัยที่จะใช้หนังสือเล่มนี้ให้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับพระองค์เองและพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียวที่เคยมีชีวิตอยู่

⁵ Ali Hussein of Cairo

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณเฮเลน ชาง เป็นพิเศษสำหรับมิตรภาพและกำลังใจ ขอขอบคุณซิลเวียในความรักของคุณมาตลอดหลายสิบปีและความช่วยเหลือในการทำต้นฉบับ ขอขอบคุณแอ็กเนสและลีเซน ในการค้นคว้าเกี่ยวกับ “ในพระคริสต์” อย่างละเอียด ขอขอบคุณวินสตันที่ช่วยพิสูจน์อักษร ขอขอบคุณคริสที่ให้คำแนะนำที่ดีมาตลอดหลายปี ขอขอบคุณเพื่อนผู้ร่วมดูแลคริสตจักรในภูมิภาคต่างๆ สำหรับมิตรภาพและการนำด้วยความใส่ใจ ขอขอบคุณเฟลิเซียที่ให้คำแนะนำดีๆสองอย่างกับหนังสือเล่มนี้ ขอขอบคุณผู้ที่แปลหนังสือเล่มนี้เป็นภาษาจีน ไทย อินโดนีเซีย และภาษาอื่นๆ ขอขอบคุณโรเบิร์ตจากแคนาดาที่เดบปีจากอเมริกา ที่เป็นเครื่องมือของพระเจ้าที่ได้นำผมมารู้จักพระองค์

การมีส่วนร่วมในการทำหนังสือ *พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว และ มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว*⁶ ทำให้ผมได้รับสิทธิพิเศษที่ดีมาก ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือกลุ่มเพื่อนใหม่ที่ขยายวงกว้าง อันมีวิลเลียม และเอลีนอร์ แม็คโดนัลด์, แอนโทนี และบาร์บารา บัซซาร์ด, แดน และซารอน กิลล์, เกร็ก ดูเบิล, บรูซ ลี ยอง, จอห์น ไรคาร์ท, แม็กซิม รูซิค, เทเรซี จีโอวิช, คลาร์ก แบร์ฟุต และอีกหลายๆท่าน เพื่อนที่ดีเหล่านี้ผมขอกล่าวว่า ขอขอบคุณสำหรับมิตรภาพของพวกท่าน และการประกาศเป็นส่วนตัวของพวกท่านให้กับพระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียวนี้

เบนลี่ ชาน

มอนทรีออล, แคนาดา

1 กรกฎาคม 2014, แก้ไขใหม่ 18 กรกฎาคม 2017

biblicalmonotheism@gmail.com

⁶ *The Only True God and The Only Perfect Man*

บทนำ

ในหนังสือเล่มนี้เราจะพิจารณาบางประเด็นที่สำคัญมากที่สุด และเป็นที่ยกเถียงกันมากจากการที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพให้ภาพว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการนำเสนอของเราโดยรวมในแง่ของการนำเสนอข้อมูลจากพระคัมภีร์ที่ตรงประเด็นนี้ จะกระตุ้นให้คริสเตียนในทุกที่ได้เห็นถึงสิทธิอำนาจสูงสุดของพระคัมภีร์ ที่ได้รับการตลใจซึ่งใช้ในการประเมินความจริงของหลักคำสอนหนึ่งหลักคำสอนใด

หนังสือ *มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว* เล่มนี้เป็นผลต่อเนื่องแต่ก็เสริมกันกับหนังสือเล่มก่อนหน้านี้ของผมที่ชื่อ *พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว*⁷ (ในฉบับภาษาอังกฤษ บางครั้งจะใช้คำย่อว่า TOPM และ TOTG ตามลำดับ) นอกจากชื่อหนังสือที่คล้ายคลึงกันอย่างเด่นชัดแล้ว ก็ยังมีหลายจุดที่มีความคล้ายคลึงกันและมีความแตกต่างกัน ที่เชื่อมโยงหนังสือทั้งสองเล่มนี้

ประการแรก *พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว* และ *มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว* เขียนจากมุมมองของความเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ ซึ่งไม่ใช่จากมุมมองของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เราใช้คำ “ความเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์” ในความหมายที่แท้จริงของการเชื่อในพระเจ้าเดียวและเพียงผู้เดียวเท่านั้น ซึ่งตรงกันข้ามกับการเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีหลาย ๆ องค์ที่มีหลายพระองค์เป็นพระเจ้า การศึกษาของเราจากพระคัมภีร์ได้นำเราไปสู่ข้อสรุปที่หนักแน่นว่ามีพระเจ้าเดียวและเพียงผู้เดียวเท่านั้น ที่พระองค์ทรงเป็นบุคคล ๆ เดียว ที่พระนามของพระองค์คือพระยาห์เวห์ ที่พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์ เราเชื่อมั่นเหมือนที่พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเยซูไม่ใช่พระเจ้าพระบุตร (คำเรียกที่ไม่เคยมีปรากฏในพระคัมภีร์เลย) พระเยซูไม่ใช่พระเจ้า พระเยซูทรงเป็นพระฉายาที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า พระเยซูทรงกระทำการด้วยสิทธิอำนาจทั้งสิ้นของพระเจ้าในฐานะผู้มีอำนาจเต็มที่ได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้า

ประการที่สอง ขณะที่หนังสือเล่มแรก *พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว* มีศูนย์กลางอยู่ที่พระยาห์เวห์พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว ส่วนหนังสือเล่มที่สองนี้ *มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว* จะมีศูนย์กลางอยู่ที่พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าและมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียวที่เคยมีชีวิตอยู่

ประการที่สาม *พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว* และ *มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว* มีความเชื่อมโยงกัน และในทำนองเดียวกันพระยาห์เวห์กับพระเยซู ก็มีความเชื่อมโยงกันด้วยความจริงตามพระคัมภีร์ว่า พระยาห์เวห์ พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียวสถิตอยู่ใน (“ตั้งพลับพลาอยู่” ใน) พระเยซูผู้เป็น

⁷ Eric H.H. Chang, *The Only True God: A Study of Biblical Monotheism*, CreateSpace, 2017, Charleston, North Carolina, ISBN 978-1532898204 (ได้ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 2009 โดย Xlibris, ISBN 978-14363-89471, Library of Congress number 2008911119 สามารถดาวน์โหลดหนังสือเล่มนี้ได้จาก <http://christiandc.org>

มนุษย์ ผู้ซึ่งเป็นพระวิหารที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า (ข้อเท็จจริงในพระคัมภีร์ข้อนี้ ไม่ได้กำหนดให้เราต้องรับมุมมองของความเชื่อในตรีเอกานุภาพว่า พระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพคือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงดำรงอยู่ก่อนนั้น ได้ทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ จึงเป็นเหตุให้พระเยซูทรงมีทั้งธรรมชาติของพระเจ้าและธรรมชาติของมนุษย์) อารัมภบทของยอห์น (ยอห์น 1:1-18) กล่าวว่า พระเจ้าเองผู้ทรงเป็นพระคำ ได้เสด็จเข้ามาในโลกมาสถิตอยู่ในพระเยซู ข้อ 14 (“พระวาหะได้มาเป็นเนื้อหนังและได้ทรงตั้งพลับพลาอยู่ท่ามกลางเรา”)⁸ สอดคล้องกับความจริงที่ว่า พระกายของพระเยซูเป็นพระวิหารที่พระเจ้าสถิตอยู่ (ยอห์น 2:19) ที่จะพูดถึงในบทที่ 3 ของหนังสือเล่มนี้ แท้จริงแล้วพระเยซูตรัสถึงพระบิดาของพระองค์ว่า “พระบิดาทรงอยู่ในเรา” (ยอห์น 14:10)

ประการที่สี่ เนื่องจาก “มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว” ได้จัดพิมพ์หลัง “พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว” หลายคนอาจคิดว่าจะต้องอ่านหนังสือเล่มก่อนหน้า ก่อนที่จะเริ่มอ่านเล่มปัจจุบัน แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น “มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว” เป็นหนังสือที่สมบูรณ์อยู่ในตัวซึ่งสามารถแยกอ่านกับ “พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว” ได้ หากคุณตั้งใจจะอ่านหนังสือทั้งสองเล่ม คุณสามารถจะอ่านเล่มใดเล่มหนึ่งก่อนก็ได้ เพื่อประโยชน์ของผู้ที่ยังไม่ได้อ่าน “พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว” หรือลืมนื้อหาไปแล้วนั้น ในหนังสือเล่มนี้ผมจะอ้างอิงถึงบางบทของหนังสือเล่มก่อนหน้าเป็นบางครั้งสำหรับข้อมูลความเป็นมา คุณสามารถดูฉบับพิมพ์ของ “พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว” ได้จาก Amazon.com หรือฉบับ PDF ที่ <http://christiandc.org>

ประการที่ห้า มีการนำเอาสาระสำคัญจากหนังสือ “พระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว” มารวมกับหนังสือ “มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว” เนื่องจากการพิจารณาเรื่องความเชื่อที่ว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์กับความเชื่อในตรีเอกานุภาพในหนังสือเล่มก่อนหน้า จะมีความต่อเนื่องกันดีใน “มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว” นี่เป็นสิ่งจำเป็นในการขจัดอุปสรรคตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ปิดกั้นความเข้าใจของเราเกี่ยวกับพระเยซูว่าเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว

หมายเหตุ

- ♦ บางครั้งผมจะระบุว่าให้ข้ามบางช่วงบางตอนไปได้เนื่องจากลักษณะทางเทคนิค โดยไม่ได้ลดการสั่นไหวในการอ่าน ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์ของผู้ที่ไม่ต้องการจะอ่านรายละเอียดทางเทคนิค
- ♦ เชิงอรรถส่วนใหญ่อาจจะอ่านข้ามได้ แม้ว่าส่วนใหญ่จะให้การตีความที่เป็นประโยชน์ หรือข้อมูลในพระคัมภีร์
- ♦ ภาคผนวกก็อาจอ่านข้ามได้ แม้ว่าภาคผนวกสุดท้ายจะมีข้อมูลที่สำคัญ

⁸ “the Word became flesh and tabernacled among us” ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลยอห์น 1:14 ว่า “พระวาหะทรงเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา” (ผู้แปล)

- ♦ ตัวย่อ BDAG⁹ หมายถึงพจนานุกรมพระคัมภีร์ใหม่ภาษากรีก-อังกฤษและวรรณกรรมคริสเตียนอื่นๆในสมัยแรก การอ้างอิงทั้งหมดจากฉบับ BDAG นำมาจากฉบับพิมพ์ครั้งที่ 3 แต่ก็สามารถพบการอ้างอิงเหล่านี้ได้ในฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 แม้บางครั้งจะอยู่ในหมวดที่ต่างกัน
- ♦ HALOT¹⁰ หมายถึงพจนานุกรมพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรูและภาษาอาราเมค เราค้นหาข้อมูลจาก HALOT และ BDAG เพราะพจนานุกรมทั้งสองฉบับนี้เป็นแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ที่สุดสำหรับคำฮีบรูในพระคัมภีร์และคำกรีกในพระคัมภีร์ตามลำดับ

⁹ A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature (Bauer, Danker, et al)

¹⁰ Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament

คำแถลงเกี่ยวกับความเชื่อ: วิธีที่ผมมองพระคำของพระเจ้า

ในการศึกษาเรื่องพระเยซูทรงเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียวนี้ มันจะถูกตั้งคำถามเมื่อผู้อ่านได้ความเข้าใจวิธีที่ผู้เขียนท่านนี้มองพระคัมภีร์ทั้งหมดอย่างไร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพระคัมภีร์ใหม่

มีหนังสือหลายเล่มที่เขียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์ แต่ผู้เขียนเหล่านั้นไม่ค่อยจะชี้ให้เห็นชัด ๆ ว่าพวกเขา มองพระคัมภีร์อย่างไร สำหรับพวกเขาแล้ว พระคัมภีร์เป็นเอกสารโบราณทางศาสนาที่อาจถือว่ามีคุณค่า บ้างหรือมีคุณค่ามากที่จะศึกษาสิ่งที่เกิดขึ้นในสมัยโบราณใหม่? แล้วพระคัมภีร์เป็นชุดเอกสารโบราณที่มีคุณค่ามากสำหรับการทำความเข้าใจบรรดาประชาชาติโบราณทางตะวันออกไกล โดยเฉพาะอิสราเอลหรือไม่ รวมถึงอิทธิพลอย่างมากมายที่พระคัมภีร์มี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับอารยธรรมตะวันตกใหม่?

ในเมื่อเป็นเอกสารโบราณเกี่ยวกับศาสนาและประวัติศาสตร์ แล้วพระคัมภีร์มีสิทธิอำนาจอะไรที่จะให้เรารักษาความเชื่อของเราในปัจจุบันนี้หรือ? มุมมองพระคัมภีร์ที่ไม่ได้คำนึงถึงสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ ก็จะเป็นเพียงความสนใจในทางวิชาการสำหรับเราเสียมากกว่า และไม่น่าจะมีความมุ่งหมายใด ๆ ในการกำหนดความเชื่อของเราและวิธีที่เราดำเนินชีวิต

ผมอยากจะกล่าวให้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นเลยว่านี่ไม่ใช่วิธีที่ผมมองพระคัมภีร์ ผมกลับมองว่าพระคัมภีร์เป็นพระคำของพระเจ้า ผมไม่ได้หมายความว่าพระคัมภีร์เป็นงานเขียนเล่มหนึ่งตามคำบอกที่พระเจ้าทรงมอบให้เป็นส่วน ๆ กับผู้เขียน ที่ในระหว่างการเขียนตามคำบอกก็ทำงานเหมือนหุ่นยนต์หรือเครื่องบันทึกเสียงที่บันทึกโดยไม่คิดอะไร แต่ตรงกันข้าม ผมเชื่อว่าผู้เขียนพระคัมภีร์ทุกคนสามารถจะเรียกได้ว่าเป็นนักเทศน์ หรือผู้เผยพระวจนะที่ได้รับถ้อยคำจากพระเจ้า และเป็นผู้ที่แสดงถ้อยคำของพระเจ้าอีกครั้ง จากใจและความคิดของเขาเองด้วยความระมัดระวังอย่างที่สุดจากอุปนิสัยของเขาและตัวตนที่แท้จริงของเขา

สิ่งนี้ยืนยันได้จากข้อเท็จจริงที่หนังสือเล่มต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ รวมทั้งจดหมายฉบับต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ใหม่ ที่ผู้เขียนแต่ละคนต่างก็มีสำนวนภาษาเฉพาะของพวกเขาหรือแม้แต่ความสามารถทางด้านภาษาของพวกเขา ตัวอย่างเช่น มาตรฐานภาษากรีกของยากอบนั้นอยู่ในระดับสูง ทั้งภาษากรีกของตัวเองหรือของผู้ทำหน้าที่ตัดลอก (คำสมัยใหม่เทียบได้กับเลขานุการ) ซึ่งผิดกับภาษากรีกของวิวรณ์ที่ “แข็ง ๆ” มันจะไม่มี ความต่างกันทางด้านภาษาหรือสำนวนโวหารเช่นนั้น ถ้าเนื้อหาของจดหมายฉบับต่าง ๆ ได้ให้กับผู้เขียนแบบคำต่อคำตามคำบอกของพระเจ้า ในฐานะที่เป็นนักเทศน์ที่เทศนามามากในตลอดชีวิตของผม ผมมีความเข้าใจอย่างริบหรี่ในสิ่งที่ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์หมายถึง เมื่อเขากล่าวว่าถ้อยคำที่เขาได้รับจากพระเจ้าเป็นเหมือนไฟไหม้อัดอยู่ในกระดูกของเขา (เยเรมีย์ 20:9) นี่ไม่ใช่คำกล่าวที่น่าจะมาจากปากของผู้ที่เป็นแค่ “คนจดชวเลข” พระวจนะของพระเจ้า

คนของพระเจ้าที่สอนพระคำของพระเจ้าให้กับผม

ผมมองพระคัมภีร์ว่าเป็นพระคำของพระเจ้า ไม่ใช่เพราะมีความจงรักภักดีต่อหลักข้อเชื่อของบางนิกายแต่อย่างใด แต่เพราะนับตั้งแต่วันที่ผมเริ่มมีประสบการณ์กับพระเจ้า ผมได้มารู้จักพระองค์ว่าทรงเป็น “พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” (คำที่ใช้ทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่) วันสำคัญนั้นนับย้อนหลังไปหกทศวรรษในวันคริสต์มาสปี 1953 ในประเทศจีนที่มีการปลดแอก เมื่อผมกำลังครุ่นคิดถึงคำเชิญให้ไปทานของว่างที่บ้านของคนหนึ่ง ผมยังไม่ได้ตกลงใจที่จะไปบ้านของคริสเตียนคนนั้นเพราะผมถือว่าตัวเองไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าหรืออย่างน้อยก็ไม่ใช่ผู้เชื่อเรื่องพระเจ้า ผมมาถึงบ้านนี้สายเพราะล้งเลื่อยนาน และเห็นว่าคนส่วนใหญ่กำลังจะกลับกันแล้ว จะมีเหลืออยู่แค่สองคน คือชายอายุไม่ถึง 40 ที่มีใบหน้าอ่อนโยน หล่อเหลาและเกลี้ยงเกลา กับหญิงผมสีเทาวัยกลางคนซึ่งเป็นผู้ที่เชิญผมมา เธอใช้บ้านของเธอเป็นที่จัดงานปาร์ตี้คริสต์มาสเล็ก ๆ

ผมจะไม่เล่าเหตุการณ์อื่นในเย็นวันนั้น ช่วงที่หญิงคนนั้นยังคงเงิบสงบ และเฮนรี ซอย¹¹ชายที่อายุน้อยกว่าได้พูดเรื่องพระเจ้าและพระเยซูคริสต์กับผม นอกจากจะบอกมาก่อนที่วันนั้นจะผ่านพ้นไป ผมก็ได้มี “ประสบการณ์บนถนนตามัสกัส” กับตัวของผมเอง¹² ที่เรียกกันเมื่อเปาโลพบกับพระเยซูในกิจการ 9

ภายในหนึ่งปีที่ผมมีประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของผมนั้น เฮนรีได้มาเป็นครูสอนพระคัมภีร์ใหม่ของผม โดยเฉพาะพระกิตติคุณยอห์นที่เขาทำให้น่าสนใจในแบบที่ผมไม่เคยได้ยินจากใครมาก่อน เขาถูกจับกุมนอกบ้านของเขาในคืนวันหนึ่งและไม่มีใครเคยเห็นหน้าเขาอีกเลย เพื่อน ๆ ทุกคนรู้จักเฮนรีดีว่า เขาไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับการเมืองหรือแสดงความสนใจแต่อย่างใด

ผมพูดได้เลยว่านี่คือคนของพระเจ้าที่ร้อนรน “เพื่อพระเจ้าและเพื่อพระคริสต์ของเขา” เฮนรีเป็นนักเคมีวิจัย และเขาใช้รายได้จากการทำงานเป็นทุนของเขาเองในการประกาศและสั่งสอนตามหมู่บ้านใกล้เคียงในมหานครเซี่ยงไฮ้ เขาถูกจับกุมเพราะเหตุนี้ไหม? ในชั่วชีวิตนี้เราอาจไม่มีวันรู้

การได้ยินเสียงของพระเจ้าในพระคำของพระเจ้า: พระบัญญัติอันดับแรก

การศึกษาพระคัมภีร์ไม่เหมือนกับการศึกษาวิชาอื่น เพราะโดยพื้นฐานแล้วพระคัมภีร์ไม่ใช่หนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ หรือวรรณคดี แต่ที่สำคัญอันดับแรกและสำคัญที่สุดคือเป็นพระคำของพระเจ้า บางครั้งพระเจ้างี้ตรัสผ่านฉากหลังของประวัติศาสตร์ หรือภูมิศาสตร์ แต่เราจะศึกษาพระคัมภีร์แบบเดียวกับที่เราศึกษาประวัติศาสตร์ หรือวรรณคดี หรือวิชาอื่นไม่ได้ ถ้าจุดมุ่งหมายของเราคือการได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าในพระคำของพระเจ้า แต่ถ้าการได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าไม่ใช่จุดมุ่งหมายของเราแล้ว เราก็จะศึกษาพระคัมภีร์เหมือนเป็นวิชาหนึ่งในเชิงวิชาการ

¹¹ Henry Choi

¹² ประสบการณ์นี้และประสบการณ์อื่น ๆ กับพระเจ้าที่ผมได้พบในช่วงปีที่เป็นคริสเตียนไม่นานได้บอกเอาไว้ในหนังสือ “มารู้จักพระเจ้าได้อย่างไร” (How I Have Come to Know God, 2017, CreateSpace, Charleston, North Carolina, ISBN 978-1534995772) คุณสามารถอ่านหนังสือเล่มนี้ออนไลน์ได้ที่ <http://christiandc.org> และฉบับภาษาไทยอ่านได้ที่ <http://www.totgethailand.co.th>

ถ้าเช่นนั้นเราจะต้องทำอะไรหรือ จึงจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าเมื่อเราอ่านพระคำของพระองค์? เราต้องเริ่มที่จุดเริ่มต้นด้วยพระบัญญัติอันดับแรกของพระเจ้า ที่มีความสำคัญจนธรรมาจารย์นำมาถามพระเยซูว่า ในบรรดาพระบัญญัติทั้งหลาย ข้อใดสำคัญเป็นอันดับแรก พระเยซูตรัสตอบว่า

พระบัญญัติข้อแรกสุดก็คือ “จงฟังเถิด โอ คนอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียว และพวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดความคิดของท่านและด้วยสุดกำลังของท่าน” นี่คือพระบัญญัติข้อแรก และพระบัญญัติข้อที่สองก็คือ “พวกท่านจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวพวกท่านเอง” ไม่มีพระบัญญัติอื่นที่สำคัญยิ่งกว่าพระบัญญัติเหล่านี้” (มาระโก 12:29-31 ฉบับนิวคิงเจมส์)

เมื่อเราทำตามพระบัญญัติสองข้อสำคัญคือรักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้าน เราจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าในพระคัมภีร์ สิ่งที่เราคิดมาก่อนหน้านี้ว่าเป็นเพียงแค่เรื่องราว เป็นเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ เป็นบทกวี และสุภาษิตนั้น ตอนนี้อยากกลายเป็นช่องทางที่พระเจ้าทรงสื่อสารกับเรา สิ่งที่เราคิดว่าเป็นงานเขียนโบราณที่หมดความเกี่ยวข้องกับเราในปัจจุบันนี้ ในเวลานี้กลายเป็นถ้อยคำที่มีชีวิตที่พูดกับใจของเรา พระเจ้าที่เราได้อ่านเกี่ยวกับพระองค์ในพระคัมภีร์นั้น บัดนี้เป็นพระเจ้าที่ทรงสามารถเข้าไปถึงที่ลึกที่สุดของความคิดของเราด้วยถ้อยคำของพระองค์ ตอนนี้เราคงเข้าใจแล้วว่าทำไมพระองค์จึงถูกเรียกว่า “พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” ทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่

แต่ถ้าเราไม่ได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติข้อแรก เราก็จะไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ คริสเตียนจำนวนมากพบว่าตัวเองอยู่ในสภาวะนี้เพราะว่าพวกเขาไม่ได้รับการสอนให้รักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดทั้งหมดของพวกเขา เราจะเป็นสาวกของพระเยซูอย่างมีความหมายได้อย่างไรหากเราไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนเราเกี่ยวกับการรักพระเจ้า? ผลที่ตามมาจากความล้มเหลวนี้ในชีวิตของเราและในคริสตจักรก็ประจักษ์ชัดให้ทุกคนได้เห็น มีผู้นำคริสเตียนบางคนบอกผมว่าหลังจากรับใช้ในพันธกิจมา 20 หรือ 30 ปี พวกเขายังคงไม่มีพลังฝ่ายวิญญาณในการทำพันธกิจที่พวกเขาได้ทุ่มเทให้สำเร็จได้ พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ก็แทบจะไม่มีให้เห็นในคริสตจักรทุกวันนี้ก็เพราะคริสตจักรได้ทอดทิ้งพระบัญญัติสำคัญข้อแรกนี้

เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น เราได้ปฏิเสธความเชื่อที่ว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว จากพระบัญญัติสำคัญข้อแรกที่เป็นหัวใจสำคัญในชีวิตฝ่ายวิญญาณของคนอิสราเอลที่กล่าวไว้ในซามา¹³ว่า

“จงฟังเถิด โอ คนอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นหนึ่งเดียว ท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจและสุดกำลังของท่าน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-5, “องค์พระผู้เป็นเจ้า” คำตรงตัวคือ “พระยาห์เวห์”)¹⁴

¹³ *Shema* เป็นคำฮีบรูซึ่งหมายถึง “จงฟัง” ที่ชาวฮีบรูมาจากเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9

¹⁴ ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-5 ว่า “โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์เท่านั้นทรงเป็นพระเจ้าของเรา ท่านจงรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจและสุดกำลังของท่าน” (ผู้แปล)

ไม่มีคำว่าสายเกินไปที่จะกลับมาหาพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา ถ้าเรากลับมาที่พระบัญญัติข้อแรก เราจะมีประสบการณ์กับพระสัญญาจากพระเจ้าที่เป็นจริงว่า “เราจะชดเชยปีเดือน ที่ตักแตนวัยบินได้กิน เสียให้แก่พวกเจ้า และที่ตักแตนวัยกระโดด ตักแตนตัวอ่อน และตักแตนวัยเดินได้กิน” (โยเอล 2:25) แล้วเราจะมีความชื่นชมยินดีที่รู้จักพระองค์ผู้ที่เราเรียกว่า “พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

ประสบการณ์กับพระเจ้าเป็นสิ่งจำเป็นกับการเข้าใจพระคำของพระเจ้า

ผมยังจำเรื่องจากสมัยเรียนในลอนดอนที่ยังฝังอยู่ในความทรงจำของผม ขณะเมื่ออาจารย์สอนภาษา ฮีบรูของผมกำลังพูดคุยกับผมถึงตัวบทที่ยากในพระคัมภีร์ฮีบรู เขาหยุดชะงักแล้วพูดขึ้นมาว่า “ผมสงสัยว่า ในที่สุดแล้วมีพระเจ้าจริงหรือเปล่า” ผมอึ้งกับคำกล่าวนั้นเพราะมันยากที่จะเข้าใจว่าเป็นไปได้อย่างไรที่จะมีใครที่สามารถอุทิศทั้งชีวิตเพื่อศึกษาพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูโดยไม่ได้เชื่อในการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้ที่เป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์นั้น เขาให้ความสนใจพระคัมภีร์ว่าเป็นแค่วรรณกรรมอย่างนั้นหรือ?

ผมก็กำลังดูตัวบทที่พูดคุยกันเมื่ออาจารย์ของผมเอ่ยถ้อยคำที่น่าตกใจนั้น ผมมองดูเขาและเห็นว่า เขากำลังจ้องไปบนเพดาน มองไปยังสวรรค์ในขณะที่พูดอย่างครุ่นคิดอยู่ลึก ๆ เขาเป็นนักวิชา การมีชื่อเสียงที่ได้ตีพิมพ์หนังสือและบทความมากมายในหัวข้อที่เชี่ยวชาญเฉพาะเกี่ยวกับพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู แล้วทำไมตอนนี้เขาจึงจุกจิกอย่างปัจจุบันทันด่วนขึ้นมาว่ามีพระเจ้าจริงไหม? หลังจากครุ่นคิดไม่กี่นาที เขาก็หันกลับมาดูข้อความตอนนั้นที่อยู่ตรงหน้าเราและต่อมาไม่นานการเรียนก็ยุติลง แต่เหตุการณ์ในครั้งนั้นทิ้งความฝังใจลึก ๆ ไว้กับผม นี่คือนักวิชาการผู้มีวิชาความรู้สูงมีชื่อเสียงท่านหนึ่งในแวดวงของการศึกษาพระคัมภีร์ แต่เห็นได้ชัดว่าเขาไม่ได้ลงความคิดเห็นอย่างหนักแน่นเลยว่าพระเจ้ามีอยู่จริง

เขาไม่ได้เป็นคนเดียวในคณะศาสนศาสตร์ที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำรงอยู่ของพระเจ้า อาจารย์ท่านอื่น ๆ บางคนก็ไม่ได้เชื่อในพระเจ้าเพราะเห็นชัดว่าพวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่จริง แต่พวกเขาก็ยังคงสอนพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่แบบเป็นวิชาทางวิชาการ โดยที่พระเจ้าเป็นหัวข้อหนึ่งในหลายหัวข้อ พวกเขาไม่ได้ยอมรับว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า เพราะพวกเขาคือว่าพระคัมภีร์เป็นผลพวงของระเบียบสังคมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และพบการสนับสนุนมุมมองนี้โดยชี้ให้เห็นถึงข้อผิดพลาดของมนุษย์ในหน้าต่าง ๆ ของพระคัมภีร์ที่เรามีในปัจจุบัน รวมทั้งการแก้ไขดัดแปลงข้อความพระคัมภีร์ที่ทำโดยเจตนาหรือโดยข้อผิดพลาดในการคัดลอก การศึกษาในเชิงวิชาการที่น่าเหนื่อยหน่ายนี้เอง พระเจ้าจึงหายไปจากสายตา เป็นที่ทราบกันว่า คริสเตียนจำนวนมากที่เชื่อถือพระคัมภีร์ ได้เข้าศึกษาทางศาสนศาสตร์ด้วยจุดมุ่งหมายในการเตรียมพร้อมสำหรับพันธกิจของคริสตจักร แต่สูญเสียนิมิตของพวกเขาและแม้แต่ความเชื่อของพวกเขาไปก็เพราะพวกเขาขาดประสบการณ์กับพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

วิธีที่เราอ่านพระคัมภีร์จะขึ้นอยู่กับว่า เรามีประสบการณ์ที่พระเจ้าทรงมีอยู่จริงหรือไม่ คนที่รู้จักพระเจ้าจะ “ได้ยิน” คำของพระองค์ในทางที่แตกต่างกันเลยจากคนที่ไม่รู้จักพระเจ้า เมื่อผมพูดถึงการรู้จักพระเจ้าผมก็หมายความว่าเหมือนที่เปาโลหมายถึงเมื่อเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าได้เชื่อ”

(2 ทิโมธี 1:12) มีหลายคนเชื่อในพระเจ้าด้วยความเข้าใจที่คลุมเครืออยู่บ้าง แต่การเชื่อแบบนั้นไม่ได้มาแทนที่การรู้จักพระเจ้า ความเชื่อที่ไม่ได้ฝังแน่นในประสบการณ์กับพระเจ้า นั้นไม่ช้าไม่นานก็จะแคลงจะตันทุ้ง และจะเป็นปรปักษ์กับผู้ที่ไม่ได้มีมุมมองเช่นนั้น แต่ผู้ที่รู้จักพระเจ้าจะไม่ประพุดิตัวในลักษณะนี้

ที่ผมกล่าวถึงทั้งหมดนี้ก็เพราะมีความสำคัญต่อการเข้าใจเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ ซึ่งเป็นการอธิบายพระคัมภีร์อย่างละเอียด ผมเชื่อในพระคัมภีร์ ว่าเป็นพระคำของพระเจ้าไม่เพียงแค่เป็นคำสอนเรื่องความเชื่อ แต่เป็นการดำเนินชีวิตตามคำสอนนั้น และพบว่าพระคัมภีร์ “ทำงาน” ผ่านทางกระบวนการนี้ที่ผมรู้ว่ามันเป็นความจริง

พระเยซูตรัสกับพวกพ้องสาวยิวของพระองค์ว่า “ถ้าใครตั้งใจประพุดิตามพระประสงค์ของพระองค์ คนนั้นก็รู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้าหรือว่าเราพูดเอาเอง” (ยอห์น 7:17) และผมได้พบจริงๆว่าพระคำของพระเจ้าเป็นความจริง

มันไม่ได้หมายความว่าเราจะมองข้ามการศึกษาเชิงวิชาการ หรือจะโยนการศึกษาพระคัมภีร์และการตีความที่ถูกต้องทิ้งไปเสีย เราแน่ใจได้เลยว่าพระเจ้าจะไม่ได้รับเกียรติกับการศึกษาพระคัมภีร์ที่ทำแบบลวกๆ เพราะพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของความเป็นเลิศ ดังนั้นแม้ว่าเราจะยังไม่ได้บรรลุถึงความเป็นเลิศในระดับสูงเฉพาะทาง แต่อย่างน้อยเราก็ควรพยายามอย่างดีที่สุดที่จะอธิบายพระคำของพระเจ้าให้เข้าใจชัดเจน

ข้อสังเกตเบื้องต้น

ประการแรก ชื่อหนังสือเล่มนี้ *มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียว* เป็นการระบุว่าพระเยซูตามพระคัมภีร์นั้นเป็นมนุษย์ ทรงเป็นมนุษย์ที่แท้จริงเหมือนกับมนุษย์ทุกคนในโลก พระองค์ไม่ได้เป็น “มนุษย์ที่เป็นเทพเจ้า” หรือ “มนุษย์ที่มาเป็นพระเจ้า” ดังที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพสันนิษฐานไว้ หากเคยมีบุคคลดังกล่าวที่เป็นพระเจ้าที่มาเป็นมนุษย์ คน ๆ นั้นจะไม่ใช่มนุษย์จริงๆ “เหล่ามนุษย์ที่เป็นเทพ” หรือ “พระต่าง ๆ” (เปรียบเทียบกับ “พระมาก” ใน 1 โครินธ์ 8:5)¹⁵ มีอยู่มากมายในตำนานเทพเจ้ากรีกที่คริสตียันยุคแรก ๆ ที่อาศัยอยู่ในสังคมของคนนอกศาสนาคุ้นเคยกันดี พันธกิจในหมู่คนต่างชาติของบาร์นาบัสและเปาโลนั้น ทั้งสองถูกเข้าใจผิดว่าเป็นพระซุสและพระเฮอรัเมส (กิจการ 14:12) จนชาวลิคาโอเนียพากันนมัสการท่านทั้งสองถึงขนาดเตรียมเครื่องถวายบูชาแก่ท่านทั้งสอง แต่บาร์นาบัสกับเปาโลร้องว่า “ท่านทั้งหลาย ทำไมจึงทำเช่นนี้? เราก็คือคนธรรมดาเช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย” (ข้อ 15)¹⁶

พระเยซูที่เราเห็นพระองค์ในพระคัมภีร์ใหม่ ทรงเป็นมนุษย์คนหนึ่งเช่นเดียวกับมนุษย์ทุกคนเหมือนที่เอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ที่ “มีสภาพเหมือน” อย่างเรา (ยากอบ 5:17)¹⁷ เนื่องจากพระองค์ทรงมีสภาพอย่างเดียวกับมนุษย์ทั้งหลาย พระองค์จึงทรง “เคยถูกทดลองเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่ปราศจากบาป” (ฮีบรู 4:15)

แต่การมีสภาพอย่างเดียวกันก็ไม่ได้หมายความว่าพระองค์ทรงเหมือนกับเราในทุกอย่าง สิ่งนี้นำมาถึงประเด็นต่อไป

ประการที่สอง พระเยซูทรงเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ ความสมบูรณ์แบบของพระองค์ไม่ได้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับพระองค์อย่างอัตโนมัติด้วยฐานะ “พระเจ้าพระบุตร” ผู้เป็นพระเจ้าพระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพ แต่เป็นสิ่งที่พระองค์ได้ทรงเรียนรู้ผ่านความทุกข์ทรมานและสำเร็จผลโดยที่พระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระองค์

ประการที่สาม พระเยซูทรงเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียวที่เคยมีชีวิตอยู่ ในบรรดามนุษย์ทั้งหมดที่เคยมีชีวิตอยู่ ตั้งแต่การล้มลงในบาปของอาดัมและเอวาก็ “ไม่มีใครที่ชอบธรรมแม้แต่คนเดียว” (โรม 3:10) ในที่สุดก็มีผู้หนึ่งแต่เป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้นเมื่อพระเยซูเสด็จมา

เนื่องจากในประวัติศาสตร์ไม่เคยมีผู้ใดที่ปราศจากบาปนอกจากพระเยซู ดังนั้นพระองค์จึงทรงเป็นมนุษย์ที่ผิดธรรมดา ผู้เป็นหนึ่งเดียว ผู้ทรงเกียรติ เป็นมนุษย์เพียงผู้เดียวที่ได้ไปถึงจุดสูงสุด ในจุดสูงสุดของพระประสงค์นรันดร์ของพระยาห์เวห์สำหรับมนุษย์ การเน้นย้ำความจริงที่โดดเด่นนี้จึงมีความเหมาะสมในบางบริบทที่จะใช้อักษรตัวใหญ่ว่า “Man” (“มนุษย์”) เพื่อแสดงว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่

¹⁵ 1 โครินธ์ 8:5 “ถึงแม้จะมีพระมากในสวรรค์และในแผ่นดินโลกที่เขาเรียกว่าพระเจ้า (มีพระมากและเจ้ามากก็จริง)” ฉบับ 1971

¹⁶ พจนานุกรมภาษากรีกฉบับ BDAG กำหนดความหมายคำ *homoioipathe* ในข้อนี้ว่า “มีสภาพเดียวกัน” (the same nature)

¹⁷ ยากอบ 5:17 “เอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ที่มีสภาพเหมือนอย่างเรา ท่านอธิษฐานอย่างจริงจังขอให้ฝนตก และฝนก็ไม่ตกต้องแผ่นดินถึงสามปีกับหกเดือน”

แท้จริงแต่ในเวลาเดียวกันก็ไม่ใช่มนุษย์ธรรมดา แต่เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์แบบโดยพระคุณและฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์

ในการแปลบางฉบับของพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู (ที่เรียกกันว่าพระคัมภีร์เดิม) ก็มีไม่กี่คนที่ถูกกล่าวถึงว่า “ดีพร้อม” (สมบูรณ์แบบ) แต่ในกรณีดังกล่าวคำภาษาฮีบรูจะแปลอย่างเหมาะสมมากกว่าว่า “ไม่มีที่ติ” ที่แปลในพระคัมภีร์บางฉบับ ไม่เคยมีมนุษย์คนไหนนอกจากพระเยซูที่มีความสมบูรณ์แบบอย่างแท้จริง ความดีพร้อมที่คนชอบธรรมไม่กี่คนในพระคัมภีร์เดิมนั้น ไม่ใช่ความสมบูรณ์แบบอย่างแท้จริง แต่เป็นความสมบูรณ์แบบโดยเทียบเคียง หรือไร้ที่ติเมื่อเทียบกับมนุษย์ทั่วไป แต่เมื่อเราพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเพียงผู้เดียวนั้น เรากำลังพูดถึงความไม่มีบาปอย่างแท้จริงของพระองค์ พูดถึงความสมบูรณ์แบบที่สมบูรณ์แบบอย่างไม่มีข้อแย้ง พูดถึงผลสำเร็จที่น่าอัศจรรย์ใจอย่างแท้จริง มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบผู้นี้เป็นความอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระยาห์เวห์ได้ทรงเคยกระทำมาในพระคริสต์ เพราะไม่มีมนุษย์คนไหนจะเคยบรรลุถึงความสมบูรณ์แบบที่แท้จริงได้ เว้นแต่พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเขาผู้นั้นทุกขณะในชีวิตของเขา สิ่งนี้สำเร็จในกรณีของพระเยซูด้วยเพราะพระองค์ทรงดำเนินชีวิตทุก ๆ ขณะของพระองค์บนโลกนี้ด้วยการเชื่อฟังพระบิดาพระยาห์เวห์ของพระองค์อย่างสมบูรณ์

ประการที่สี่ เนื่องจากความสมบูรณ์แบบของพระองค์ พระเยซูจึงทรงได้รับการยกย่องสูงสุดในจักรวาลรองจากพระเจ้าเอง พระเยซูประทับอยู่ที่ “เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า” ทำให้พระองค์ทรงเป็นอันดับสองรองจากพระยาห์เวห์ในการสร้างทั้งหมด พระเจ้าทรงให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของพระองค์และมอบฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นให้กับพระองค์ ดังนั้นพระเยซูจึงทรงทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนของพระเจ้าที่มองเห็นได้ ด้วยเหตุนี้ชื่อย่อยของหนังสือเล่มนี้จึงมีว่า “พระสิริของพระเจ้าที่ปรากฏบนพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์” (2 โครินธ์ 4:6) ใครที่เห็นพระพักตร์ของพระเยซูก็จะเห็นพระสิริของพระเจ้า

เขียนจากมุมมองของสนามรบ

การศึกษาในเรื่องนี้ไม่ได้เป็นผลงานของผู้ที่มีชีวิตและทำงานอยู่ในโลกของวิชาการ แม้ว่าท่านจะคุ้นเคยกับแวดวงวิชาการ แต่นี่เป็นผลงานของผู้รับใช้และผู้นำของกลุ่มคริสตจักรที่ค่อนข้างใหญ่ พันธกิจของคริสตจักรสากลก็คือการปฏิบัติตามสิ่งที่พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของเจ้านี้จะถูกประกาศไปทั่วโลก ให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ” (มัทธิว 24:14) การขยายอาณาจักรของพระเจ้าในโลกที่เหล่าเทพผู้ครองที่มีฤทธิ์เป็นปรปักษ์กับพระองค์นั้น ย่อมหมายถึงว่าภารกิจของเราจะไม่ชนะได้อย่างง่ายดาย แต่จะเป็นการต่อสู้อย่างเต็มกำลัง (2 ทิโมธี 4:7) เพราะการต่อสู้ครั้งนี้ไม่ได้เป็นแค่สำนวนจากภาษาของการแข่งขันกีฬาเหมือนที่จัดขึ้นในเมืองโครินธ์ แต่เป็นความทุกข์ยากอย่างแท้จริงและการเฉียดความตายที่เห็นได้จากสิ่งที่เปาโลประสบด้วยตัวเอง (2 โครินธ์ 11:23)

สิ่งที่หมายถึงก็คือ หนังสือเล่มนี้เขียนจากจุดที่ได้เปรียบจากสนามรบ แทนที่จะเขียนจากหอคอยทางวิชาการ ในทางกลับกันนั้นมันก็หมายความว่า เราไม่สามารถจะศึกษาเรื่องนี้ด้วยทัศนคติที่ได้แต่มองโดยไม่ข้องเกี่ยวเหมือนที่นักวิชาการบางคนอาจชอบทำเช่นนั้น แต่ด้วยจิตวิสัยที่เอาตัวเข้าไปร่วมในการต่อสู้

กระทั่ง “จวบจนวันตาย” (วิวรณ์ 2:10; มัทธิว 24:13; มาระโก 13:13)¹⁸ บางครั้งการเอาตัวเข้าไปร่วมอาจทำให้เกิดการแสดงออกแบบรุนแรง และกระทั่งอารมณ์อันดุเดือดที่มากกว่าถ้อยคำอันสุขุมและใจเย็นอย่างของผู้ที่มองดูเรื่องนี้อยู่ห่างๆ ลองพิจารณาดูความโกรธของพระเยซู เมื่อพระองค์ทรงเอาเชือกทำเป็นแส้ไล่พ่อค้าและคนรับแลกเงินออกจากพระวิหาร (ยอห์น 2:15)¹⁹

ความจริงแล้ว มีน้อยคนที่จะมองแบบตนไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญต่างๆ ที่ได้พิจารณากันในการศึกษานี้ เพราะมีบางเรื่องเกี่ยวข้องกับอารมณ์ทางจิตใจมากพอๆ กับเรื่องของความเชื่อที่พิจารณาอยู่นี้

ถึงกระนั้นเมื่อต้องตีความพระคัมภีร์ตอนต่างๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องมีใจเป็นกลางเพื่อจะทำให้เราศึกษาพระคัมภีร์ตอนเหล่านั้นด้วยความรอบคอบและความถูกต้อง และด้วยความรอบรู้ทางวิชาการที่เรามี โดยไม่ยอมให้ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับความเชื่อของเราบิดเบือนความเข้าใจของเราเกี่ยวกับสิ่งที่พระคัมภีร์กำลังบอกเรา

การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่

ในหนังสือเล่มนี้คำว่า “พระคัมภีร์”²⁰ ฉบับภาษาอังกฤษจะขึ้นต้นด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งในรูปของคำคุณศัพท์ว่า “เกี่ยวกับพระคัมภีร์”²¹ ไม่ใช่เพราะเป็น “การบูชาพระคัมภีร์” แต่เพื่อจะเน้นว่าพระคัมภีร์ (เดิมและใหม่) เป็นพระคำของพระเจ้า (ไม่ใช่โดยการเขียนตามคำบอก แต่โดยการดลใจ, 2 ทิโมธี 3:16) เป็นอำนาจเด็ดขาดและสูงสุดสำหรับความเชื่อและหลักข้อเชื่อของเรา ความล้มเหลวในการทำตามหลักการฝ่ายวิญญาณอย่างถึงที่สุดนี้ ได้ส่งผลให้คริสตจักรตกในความผิดพลาดร้ายแรง

ในพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษ บางครั้งสรรพนามที่กล่าวถึงพระเจ้าจะขึ้นต้นด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ ไม่ใช่เพียงเพราะความยำเกรงเท่านั้น แต่เพื่อให้สรรพนามที่กล่าวถึงพระองค์แตกต่างจากสรรพนามที่กล่าวถึงผู้อื่นภายในประโยคเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ประโยคต่อไปนี้จะเข้าใจได้ยากถ้าคำสรรพนามที่กล่าวถึงพระเจ้าไม่ได้ใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่

Now in putting everything in subjection to him, **he** left nothing outside his control. At present, we do not yet see everything in subjection to him (Heb.2:8, ESV)

บัดนี้ การให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขานั้น **เขา**ไม่ได้ให้สิ่งใดเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของเขา แต่ในขณะนี้เรายังไม่เห็นว่ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขา (ฮีบรู 2:8 ฉบับ ESV)

¹⁸ วิวรณ์ 2:10 “อย่างกลัวการทนทุกข์ที่เจ้าจะได้รับนั้น นี่แน่ะ มารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อทดลองพวกเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับ ความยากลำบากถึงลิบวัน แต่เจ้าจงซื้อเสื้อตัวจวบจนวันตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า”

¹⁹ ยอห์น 2:15 “พระองค์ทรงเอาเชือกทำเป็นแส้ไล่คนเหล่านั้นพร้อมกับแกะและวัวออกไปจากบริเวณพระวิหาร และพระองค์ทรงเทเงินและ ทรงคว่ำโต๊ะของบรรดาคนรับแลกเงิน”

²⁰ “Bible” และ “Scripture” พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยแปลเหมือนกันว่า “พระคัมภีร์” (ผู้แปล)

²¹ “Biblical” และ “Scriptural”

ถ้าเราใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ที่คำ “he” ซึ่งหมายถึงพระเจ้าโดยที่สรรพนามอื่น ๆ ทั้งหมดหมายถึงพระคริสต์ ความหมายก็จะชัดเจน²²

Now in putting everything in subjection to him, **He** (God) left nothing outside his control. At present, we do not yet see everything in subjection to him.

บัดนี้ การให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขานั้น **พระองค์** (พระเจ้า) ไม่ได้ให้สิ่งใดเลยที่ไม่ได้อยู่ใต้อำนาจของเขา แต่ในขณะนี้เรายังไม่เห็นว่ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขา

เปาโลกล่าวในเรื่องเดียวกันนี้ถึงการให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของพระคริสต์ว่า:

For “God has put all things in subjection under his feet.” But when it says, “all things are put in subjection,” it is plain that he is excepted who put all things in subjection under him. (1Cor.15:27, ESV)

เพราะว่า “พระเจ้าได้ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ใต้พระบาทของพระองค์แล้ว” แต่เมื่อพระคัมภีร์กล่าวว่า “ได้ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจนั้น” มันก็ชัดเจนว่ายกเว้น**พระองค์** ผู้ทรงให้สิ่งสารพัดอยู่ใต้**พระองค์** (1 โครินธ์ 15:27 ฉบับ ESV)

ความหมายของประโยคย่อยที่เป็นอักษรตัวเอนจะชัดเจนถ้าเราใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่กับ “he”²³ (หมายถึงพระเจ้า) ที่จริงแล้วเพื่อความชัดเจน ฉบับ NIV ทำมากกว่านั้นคือตีความประโยคโดยใส่คำว่า “พระเจ้า” และ “พระคริสต์” ในคำกล่าวของเปาโลดังนี้ “ไม่รวมถึงพระเจ้าเองผู้ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ภายใต้พระคริสต์”²⁴

กระบวนการ: เรื่องที่มีความสำคัญมาก ๆ

การศึกษาว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้พัฒนาขึ้นอย่างไร จะเผยให้เห็นว่ามันเริ่มต้นด้วยการที่คนต่างชาตินับสการพระเยซู เพราะคนต่างชาติในยุคแรกมีใจเอนเอียงที่จะนับสการมนุษย์เป็นพระเจ้าของพวกเขา เห็นได้จากกรณมนัสการบารนาบัสเป็นพระซุสและมนัสการเปาโลเป็นพระเฮอร์เมส (กิจการ 14:12)

เนื่องจากการนับสการพระเยซูเป็นพระเจ้าของความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ได้ยึดอยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์ มันจึงไม่น่าแปลกใจที่หลักข้อเชื่อในเซียมและอีกสองสามหลักข้อเชื่อของ “คริสเตียน” ที่เกิดขึ้น

²² พระคัมภีร์ภาษาไทย ฉบับมาตรฐานร่วมสมัยแปล “he” ว่า “พระเจ้า” ส่วนฉบับอื่น ๆ ใช้คำว่า “พระองค์” ขณะที่กล่าวถึงอีกผู้หนึ่งว่า “เขา” ด้วยคำเดียวกันคือ “him” ที่อยู่ในรูปกรรมของประโยค (ผู้แปล)

²³ ฉบับภาษาไทยแปลคำว่า “พระเจ้า หรือ องค์พระเจ้า” ใน 1 โครินธ์ 15:27 “เพราะว่าพระองค์ทรงปราบสิ่งสารพัดลงใต้พระบาทของพระองค์แล้ว แต่เมื่อพระคัมภีร์กล่าวว่าทรงปราบสิ่งสารพัดลงนั้น ก็เป็นที่ทราบชัดว่า ยกเว้น**องค์พระเจ้า**ผู้ทรงปราบสิ่งสารพัดให้อยู่ใต้**พระองค์**” (ฉบับ 1971) ผู้แปล

²⁴ 1 โครินธ์ 15:27 “เพราะว่าพระองค์ได้ทรงทำให้ทุกสิ่งอยู่ใต้พระบาทของพระองค์ ที่ว่าทุกสิ่งอยู่ใต้พระองค์นี้ เป็นที่ชัดเจนว่า ไม่รวมถึง**พระเจ้า**เอง ผู้ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ภายใต้**พระคริสต์**” (ฉบับมาตรฐานร่วมสมัย)

ตามมาในยุคแรก ๆ จึงไม่ได้อ้างอิงพระคัมภีร์สักข้อมาสันนิษฐานข้อเชื่อของพวกเขา พุดย่อ ๆ ก็คือ หลักความเชื่อเหล่านี้เป็นข้อเชื่อที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยสิทธิอำนาจของมนุษย์และไม่ใช่ด้วยสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ซึ่งก็คือพระคำของพระเจ้า ไม่มีความพยายามแม้แต่จะปิดบังความจริงข้อนี้เลย บรรดาผู้นำของคริสตจักรที่เรียกว่า “บาทหลวง” และ “บิชอป” ก็ได้ยกระดับตนเองขึ้นเป็นผู้มีอำนาจที่ได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้า ให้อำนาจสูงสุดในการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักคำสอนที่ต้องทำตามและคำสาปแช่ง²⁵ผู้มีมมมมมที่แตกต่างไปจากนี้

จนเมื่อเกิดการปฏิรูปศาสนาขึ้นโดยการยอมรับสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์เพียงอย่างเดียว²⁶เป็นรากฐานหลักคำสอนสำหรับคริสตจักร และปฏิเสธอำนาจของคริสตจักรคาทอลิกและได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในกระบวนการประเมินหลักคำสอนและการปฏิบัติ แต่ปัญหาของคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่เกิดขึ้นจากการปฏิรูปศาสนาก็คือว่า ในทางปฏิบัติแล้วได้รับเอาหลักความเชื่อของคริสตจักรคาทอลิกมาทั้งหมด ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีความแตกต่างอย่างแท้จริงในศาสนศาสตร์ โดยเฉพาะศาสนศาสตร์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ระหว่างคริสตจักรคาทอลิกกับคริสตจักรโปรเตสแตนต์

ความภักดีอย่างแรงกล้าต่อข้อเชื่อของคริสตจักรในคริสตจักรคาทอลิกรวมทั้งคริสตจักรโปรเตสแตนต์นั้นจะปรากฏให้เห็น เมื่อใดก็ตามที่มีความพยายามอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะโดยบรรดานักวิชาการของคาทอลิกหรือโปรเตสแตนต์ที่จะประเมินหลักคำสอนบนพื้นฐานของความถูกต้องของหลักคำสอนกับพระคัมภีร์เท่านั้น ตามความเป็นจริงแล้ว หลักการที่พระคัมภีร์เท่านั้นมีสิทธิอำนาจได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือของคริสตจักรเพื่อให้พระคัมภีร์สอดคล้องกับข้อเชื่อของคริสตจักร โดยเฉพาะกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพตามกระบวนการแล้วพวกเขาเริ่มต้นด้วยความเชื่อในตรีเอกานุภาพ และไม่ได้เริ่มต้นด้วยพระคัมภีร์ในช่วงที่ศึกษาเรื่องนี้เราจะตรวจสอบความพยายามเหล่านี้

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพสามารถอ่านพระคัมภีร์ที่นอกเหนือจากมมมมมเดียวที่พวกเขาเคยรู้จักได้อย่างไร?

มันเคยเป็นไปได้หรือสำหรับพวกเราที่มาจากพื้นหลังความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ที่ถูกกำหนดว่าถ้าไม่ยอมรับหลักความเชื่อของคริสตจักรก็จะรับบัพติศมาไม่ได้ นั่น จะอ่านพระคัมภีร์โดยไม่ได้อ่านจากมมมมมของความเชื่อในตรีเอกานุภาพซึ่งเป็นมมมมมมเดียวเท่านั้นที่เราจะรู้จัก? เราจะสามารถอ่านพระคัมภีร์อย่างที่เราเขียนไว้แรกเริ่มโดยไม่มีอะไรเจือปน²⁷ได้อย่างไร ถ้าตั้งแต่แรกเราถูกกำหนดให้ต้องอ่านผ่านปริซึมหักเหของหลักความเชื่อของศตวรรษที่สี่และห้า? หลักความเชื่อเหล่านี้ถูกกำหนดไว้โดยไม่มีอ้างอิงถึงพระคัมภีร์อย่างชัดเจนแต่อย่างใด (ที่สิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ถูกแทนที่โดยบรรดาผู้นำคริสตจักรที่เขียนหลักความเชื่อเหล่านี้ขึ้น) และกำหนดให้คริสตชนทุกคนเชื่อ “ความเป็นพระเจ้า”²⁸ ในสามองค์บุคคล คำว่า “ความเป็นพระเจ้า” เป็นคำแปลกที่เราไม่ค่อยเข้าใจนักและต่อมาก็พบว่าไม่มีใครเข้าใจเช่นกัน แต่ตั้งแต่

²⁵ Anathema (อนา-ธมา)

²⁶ sola Scriptura

²⁷ “อย่างที่เป็นอยู่โดยไม่ได้แต่งเติม” หรือหมายความว่า “อ่านพระคัมภีร์อย่างที่พระคัมภีร์เขียน” (ผู้แปล)

²⁸ Godhead

เริ่มแรกเราก็ถูกสอนว่าพระเจ้าบุตร พระองค์ที่สองในพระเจ้ารวมคือพระเยซูคริสต์ได้ทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์

คริสเตียนส่วนใหญ่เริ่มต้นชีวิตคริสเตียนของพวกเขาภายใต้การเลี้ยงดูของคริสตจักรที่พวกเขาเข้าร่วม ซึ่งตอนนี้พวกเขาทำกิจกรรมต่าง ๆ และร่วมการนมัสการในหลายรูปแบบ คริสเตียนบางคน โดยเฉพาะชาวคาทอลิกที่ไม่มีพระคัมภีร์เป็นของตนเองก็ยังไม่ได้อ่านพระคัมภีร์เลย แม้ในหลายปีหลังจากที่พวกเขากลับใจเชื่อ ซึ่งก็หมายความว่าคริสตจักรได้กลายเป็นผู้มีอำนาจในฝ่ายวิญญาณแต่เพียงผู้เดียวของพวกเขา

แต่ถึงแม้ในหมู่ชาวอิวานเจลิคอล²⁹ ที่อ้างการยึดถือพระคัมภีร์เป็นพระคำของพระเจ้าและเป็นอำนาจสูงสุดในทุกเรื่องของความเชื่อและหลักคำสอน ในความเป็นจริงแล้วเขายึดถือพระคัมภีร์แบบผู้ที่เป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ และไม่รู้อะไรเกี่ยวกับพระคัมภีร์อย่างอื่นนอกจากวิธีการอ่านแบบของความเชื่อในตรีเอกานุภาพซึ่งพวกเขาได้รับการเลี้ยงดูเมื่อมาเป็นคริสตชน

นั่นคือวิธีที่ผมอ่านพระคัมภีร์ตลอดชีวิตคริสเตียนส่วนใหญ่ของผม เริ่มจากอายุ 19 และมาถึง 70 ปี ไม่ว่าผมจะประกาศข่าวประเสริฐกับคนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน นำการศึกษาพระคัมภีร์ หรือสร้างผู้นำที่จะอภิบาลคริสตจักร ผมจะรู้สึกว่าการจำเป็นต้องทำให้ผู้ฟังของผมรู้ว่า พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า แล้วเช่นนั้นจะเป็นไปได้อย่างไรที่จะอ่านพระคัมภีร์และยอมให้พระคัมภีร์พูดเอง ในเมื่อเราใส่ความเชื่อที่ฝังหัวจนเคยชินแล้ว?

กรอบความคิดของผมที่ฝังอยู่ในความเชื่อในตรีเอกานุภาพยังมีอิทธิพลกับวิธีที่ผมอ่านพระคัมภีร์เดิม สิ่งนี้ซับซ้อนโดยข้อเท็จจริงที่ว่า พระคัมภีร์เดิมไม่มีร่องรอยหรือหลักฐานของบุคคลที่เรียกว่า “พระเจ้าพระบุตร” ผู้ที่เป็นศูนย์กลางของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ปัญหานี้ถูกปิดเป่าอย่างน้อยก็ทางจิตวิทยาโดยคิดเอาเองว่ากรณีส่วนใหญ่ของคำว่า “the Lord” ในพระคัมภีร์เดิม (เป็นอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ว่า “LORD”)³⁰ นั้นหมายถึงพระเยซูผู้ทรงดำรงอยู่ก่อน แต่ถ้า “LORD” หมายถึงพระเยซู แล้วจะเอาพระบิดาไว้ตรงไหนในพระคัมภีร์เดิม?

²⁹ Evangelicals นิกายหนึ่งของคริสเตียนในนิกายโปรเตสแตนต์ที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูศาสนาของกลุ่มเคลื่อนไหวหลายนิกายในศตวรรษที่ 18 และ 19 ในยุโรปและอเมริกา ที่เน้นความสัมพันธ์กับพระคริสต์ การรับการยกโทษบาปจากพระคริสต์ และการบังเกิดใหม่ในฝ่ายวิญญาณ (ข้อมูลจากเว็บไซต์ของคริสเตียนอิวานเจลิคอลลกลุ่มต่าง ๆ)

³⁰ พระคัมภีร์ภาษาไทยเกือบทุกฉบับจะแปลว่า “พระเจ้า” (ผู้แปล)

ความหมายของคำตามพระคัมภีร์ กับความหมายของคำตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

เพราะเหตุที่หลักคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้เปลี่ยนแปลงความหมายของคำสำคัญในพระคัมภีร์ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะชี้แจงความหมายของคำเหล่านี้บางส่วนตั้งแต่เริ่มต้น ไม่เช่นนั้นก็เป็นไปไม่ได้ที่เราจะเข้าใจสิ่งที่พระคัมภีร์สอน ตอนนี้อาจจะดูคำว่า *พระเจ้า องค์ผู้เป็นเจ้า พระบิดา พระเยซู และพระบุตรของพระเจ้า* เราจะพิจารณาคำเหล่านี้เพียงคร่าว ๆ แค่ว่าจะเน้นจุดของการเปี่ยมเบนระหว่างความหมายของคำเหล่านี้ตามพระคัมภีร์กับความหมายตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

พระเจ้า

ตั้งแต่ต้น เราจะต้องพิจารณาบุคคลที่เป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์ซึ่งก็คือพระเจ้า คำว่า “พระเจ้า” ของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพหมายถึงพระเจ้าในตรีเอกภาพ คือพระเจ้าที่ประกอบด้วยสามองค์บุคคลที่มี “แก่นแท้” เดียวกัน แต่ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดของการมีแก่นแท้เดียวกับพระเจ้า (ซึ่งมาจากความคิดและความเชื่อในพระเจ้าหลาย ๆ องค์ของกรีก) หรือว่าพระเจ้าในสามพระภาคที่สามพระองค์ทรงมีแก่นแท้เดียวกันนั้นไม่ได้มีอยู่ในพระคัมภีร์ พระเจ้าเดียวและเพียงองค์เดียวของพระคัมภีร์มีชื่อว่า “ยาห์เวห์” ซึ่งเป็นชื่อที่มีปรากฏเกือบ 7,000 ครั้งในพระคัมภีร์ ในทางตรงกันข้ามที่เด่นชัดก็คือ พระเจ้าของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะไม่มีชื่อเลย! แม้ว่าผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพบางคนจะเทียบให้พระยาห์เวห์เท่ากับพระเจ้าพระบิดา แต่ความจริงก็ยังคงเป็นว่า “พระเจ้าพระบิดา” เป็นเพียงหนึ่งในสามพระองค์ใน “ความเป็นพระเจ้า”

บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพยอมรับกันอย่างกว้างขวาง (ดูพจนานุกรมพระคัมภีร์หรือศาสนศาสตร์ระบบเล่มใดก็ได้) ว่าคำ “ตรีเอกานุภาพ” ไม่ได้มีอยู่ในพระคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม คำว่า “ตรีเอกานุภาพ” ไม่ใช่ชื่อแต่เป็นคำอธิบายถึงพระเจ้าในสามพระภาคที่ไม่ได้มีอยู่ (ไม่ได้มีอยู่ คือในแง่ที่ไม่มีในพระคัมภีร์) ลักษณะที่เป็นสามพระภาคของความเชื่อในตรีเอกานุภาพนี้เป็นเหตุให้คริสเตียนบางคนอธิษฐานกับพระบิดา บางคนอธิษฐานกับพระเยซู และคนอื่น ๆ โดยเฉพาะที่มาจากแคว้นคาร์สเมติกจะอธิษฐานกับพระวิญญาณ

แต่พระยาห์เวห์ทรงเป็นบุคคลเดียว ไม่ใช่สามบุคคล และพระองค์ก็มีชื่อที่แน่นอน แต่ในเชิงปฏิบัติแล้วพระนามนั้นได้สูญหายไปจากชาวคริสเตียน คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าพระยาห์เวห์เป็นใคร แม้ว่าพวกเขาจะเคยได้ยินถึง “พระเยโฮวาห์” ซึ่งเป็นรูปแบบที่ไม่ถูกต้องของพระนามที่พวกเขาเชื่อมโยงกับกลุ่มที่เรียกว่า “พยานพระยะโฮวา” ทำให้พวกเขามีความรู้สึกในแง่ลบกับชื่อ “พระเยโฮวาห์” และต่อมาถึง “พระยาห์เวห์” ชื่อพระยาห์เวห์ได้ถูกกำจัดทิ้งไป (ยกเว้นในทางวิชาการ) แม้ว่าชื่อนี้จะมีปรากฏในเกือบทุกหน้าของพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู (ที่คริสเตียนเรียกว่า “พระคัมภีร์เดิม”) อันที่จริงโดยเฉลี่ยแล้วหกหรือเจ็ดครั้งต่อหน้า

พระคัมภีร์ใหม่ก็เหมือนกับพระคัมภีร์เดิมที่เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวอย่างเคร่งครัด ความจริงนี้บรรดานักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ทุกคนต่างทราบกันดี แต่เพราะความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวอย่างแท้จริงนั้นไม่ลงรอยกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจึงพยายามที่จะหลบเลี่ยงเรื่องนี้ โดยการเปลี่ยนความหมายของคำ “พระเจ้า” เพื่อให้พระเจ้าเป็น “แก่นสารเดียว” หรือ “แก่นแท้เดียว” มากกว่าเป็น “บุคคลเดียว” แม้ว่าจะไม่มีคำว่า “แก่นสารเดียว” (หรือแนวคิดนี้) ในพระคัมภีร์

การจัดพระนามของพระยาห์เวห์

การค่อย ๆ หายไปของ “ยาห์เวห์” พระนามเฉพาะของพระเจ้า ได้เริ่มต้นในหมู่ชาวยิวหลังจากถูกเนรเทศ (พวกที่มีชีวิตอยู่หลังกลับจากการเนรเทศในบาบิโลน) ที่รู้สึกว่าเป็นความยากที่จะอ้างถึงพระยาห์เวห์ว่า “พระยาห์เวห์” แต่เป็น “อาโดนาย” (คำฮีบรูสำหรับ “องค์ผู้เป็นเจ้าของ” หรือ “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์”)³¹ ที่สำคัญมากที่สุดคือวิธีปฏิบัติที่ไม่ยอมออกเสียงพระนาม “ยาห์เวห์” นั้นไม่นานก็สะท้อนให้เห็นในการแปลจากพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูมาเป็นภาษากรีกที่รู้จักกันในชื่อ “เซปทัวจินต์”³² (มาจากคำลาตินแปลว่า “เจ็ดสิบ”) ที่มักจะเรียกสั้น ๆ ว่า LXX ซึ่งเป็นเลข 70 ของอักษรโรมันเนื่องจากตามธรรมเนียมการแปลที่ทำโดยผู้แปล 70 หรือ 72 คน LXX ไม่ใช่ “การแปลโดยคณะกรรมการ” อย่างที่เราอาจเข้าใจคำนั้นในปัจจุบัน แต่เป็นการรวมงานแปลที่แตกต่างกันอย่างมากที่ทำในช่วงสองศตวรรษและเสร็จสิ้นศตวรรษกว่า ๆ ก่อนพระคริสต์

สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ฉบับ LXX แปลคำ “ยาห์เวห์” เป็น “คูริออส” (องค์ผู้เป็นเจ้าของ) คำกรีกที่เทียบเท่ากับ “อาโดนาย” (องค์ผู้เป็นเจ้าของ)³³ หรือพูดอีกอย่างก็คือ “ยาห์เวห์” ชื่อที่เป็นเอกลักษณ์ส่วนตัวของพระเจ้าได้ถูกแทนที่ด้วยคำเรียกที่อธิบายลักษณะว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของ” (“คูริออส” เป็นคำที่ใช้กับมนุษย์ด้วย)

แม้จะมีการแปลคำ “ยาห์เวห์” ผิดไป ชาวยิวที่พูดภาษากรีกก็มีข้อได้เปรียบที่รู้ว่า “คูริออส” ในหลาย ๆ บริบทนั้นหมายถึงพระยาห์เวห์ นั่นต้องยกความดีให้มรดกทางศาสนายิวของพวกเขา แต่เราไม่สามารถจะพูดแบบเดียวกันกับผู้ที่ไม่ใช่ชาวยิว (คนต่างชาติ) เพราะพวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้ว่า “คูริออส” (องค์ผู้เป็นเจ้าของ) มักจะใช้แทนคำว่า “พระยาห์เวห์”³⁴

³¹ “Lord” หรือ “my Lord”

³² Septuagint พระคัมภีร์เดิมภาษากรีกที่แปลจากพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรู จากคำลาตินว่า *Septuaginta*

³³ *Kurios* และ *Adonai* หมายถึง “องค์ผู้เป็นเจ้าของ” (Lord) ผู้แปล

³⁴ พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ให้คำ “Lord” เป็นอักษรตัวใหญ่ที่พิมพ์ขนาดเล็กกว่า “LORD” ในขณะที่ต้นฉบับภาษาฮีบรูคือคำ “YHWH” หรือ “Yahweh” ในประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์นั้น แบบแผนนี้เป็นกลไกการพิมพ์ที่ค่อนข้างทันสมัย แต่พระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษก็ไม่ได้ทำตามเสียทั้งหมด (เช่น ไม่ได้ใช้โดยพระคัมภีร์ฉบับเจนีวา 1599 หรือในพระคัมภีร์ฉบับศึกษาฉบับออร์โธดอกซ์สมัยนิยม) เราเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่หนังสือเล่มนี้จะต้องให้ “Lord” เป็นอักษรตัวใหญ่ที่พิมพ์ขนาดเล็กกว่า “LORD” ยกเว้นว่าเมื่ออ้างอิงจากพระคัมภีร์ที่ใช้อักษรตัวใหญ่ดังกล่าว มันมักจะถูกต้องกว่าที่จะกลับมาใช้ชื่อ “ยาห์เวห์” ในคำอ้างอิงของพระคัมภีร์หรือชี้ให้เห็นว่าคำเดิมในฉบับภาษาฮีบรูคือ “YHWH” มีพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษไม่กี่ฉบับที่ยังคงชื่อ “Yahweh” ไว้อย่างเสมอต้นเสมอปลาย (ฉบับ NJB, WEB, LEB) หรือคงไว้บางครั้ง (ฉบับ HCSB) ฉบับ ASV ใช้ “เยโฮวาห์” อย่างเสมอต้นเสมอปลาย

เนื่องจากคนต่างชาติไม่รู้จักความจริงข้อนี้ ดังนั้นภายในสามศตวรรษหลังจากยุคสมัยของพระเยซู คำเรียก “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า) ที่ใช้กับพระเจ้าก็ถูกผสมรวมกับคำเรียก “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า) ที่ใช้กับพระเยซูผู้ซึ่งเวลานั้นได้ถูกประกาศว่าเป็น “พระเจ้าพระบุตร” ชื่อเรียกของความเชื่อในตรีเอกานุภาพซึ่งไม่พบที่ใดในพระคัมภีร์ ตั้งแต่กลางศตวรรษที่สองเป็นต้นมา คริสตจักรต่างชาติได้กลายเป็นพวกที่ไม่ใช่ชาวยิวเป็นส่วนใหญ่ พระนาม “ยาห์เวห์” จึงได้หายไปจากคริสตจักร

ที่สำคัญเมื่อขจัดพระนามพระยาห์เวห์ คริสตจักรก็เข้าสู่ภาวะเสื่อมลงในฝ่ายวิญญาณที่ต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ ในศตวรรษที่สี่ คอนสแตนตินจักรพรรดิโรมันก็ได้ตั้งพระองค์เองขึ้นเป็นประมุขตัวจริงของคริสตจักรคริสเตียน โดยมีจุดประสงค์ทางการเมืองเพื่อให้จักรวรรดิของท่านมีเสถียรภาพ สิ่งนี้ช่วยเร่งให้คริสตจักรเสื่อมถอยลงในฝ่ายวิญญาณ และหลังจากนั้นไม่นาน พระสันตะปาปาแห่ง ศาสนจักรก็ทำหน้าที่เหมือนกับจักรพรรดิของโรมัน คริสตจักรได้ถูกโลกดุดกกลืนอย่างต่อเนื่อง

การขจัดพระนามพระยาห์เวห์ออกไป ได้เริ่มขึ้นหลังการถูกเนรเทศด้วยการปฏิเสธที่จะออกเสียงพระนามนั้นเพราะกลัวว่าจะใช้ไปในทางที่ผิดแบบไม่ตั้งใจ โดยเฉพาะจะเป็นการละเมิดพระบัญญัติข้อที่สาม (“ห้ามใช้พระนามพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าไปในทางที่ผิด”)³⁵ ท้ายที่สุดแล้วก็ไม่มีใครแน่ใจได้จริงๆว่าเดิมทีพระนาม (YHWH) นั้นออกเสียงอย่างไร แม้ว่าสารานุกรมยูเดคา³⁶ 22 เล่มที่เชื่อถือได้จะกล่าวว่าการออกเสียงเดิมคือ “ยาห์เวห์” และมันก็ไม่เคยหายไป

ในที่สุดแล้วมันสำคัญกับสมัยปัจจุบันนี้ไหมว่า พระนามของพระองค์ออกเสียงอย่างไรกันแน่? พระเจ้าไม่ได้มองเข้าไปในใจของเราเพื่อดูว่าเราร้องทูลพระองค์และร้องออกพระนามของพระองค์อย่างจริงจังหรือ? แม้ว่าเราจะรู้ว่าพยัญชนะสี่ตัว (YHWH)³⁷ แต่เดิมออกเสียงอย่างไร แต่เรารู้แน่ชัดไหมว่าจะเน้นเสียงที่พยางค์แรกหรือพยางค์ที่สอง? (การเน้นจะอยู่ที่พยางค์ตัวแรกเพราะ “Yah” เป็นรูปสั้นของ “Yahweh” เพราะฉะนั้นการเน้นเสียงจึงน่าจะเป็น “YAHweh” มากกว่า “YahWEH”)

การขจัดพระนามพระยาห์เวห์ไปเกือบหมด ได้เปิดโอกาสให้ความเชื่อในตรีเอกานุภาพสร้างความเชื่อที่ผิดของตน ความเชื่อที่ผิดเหล่านี้จะอ่อนกำลังและตายไปถ้าเรากลับมาใช้พระนามของพระองค์ดั้งเดิม และแท้จริงพระคัมภีร์ก็กล่าวว่า พระนามของพระยาห์เวห์จะต้องถูกประกาศออกไป ไม่ใช่ถูกระงับไว้

เฉลยธรรมบัญญัติ 32:3 เพราะข้าพเจ้าจะประกาศพระนามของพระยาห์เวห์ โอ จงบอกกล่าวความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของเรา!” (ฉบับ NJB)³⁸

³⁵ อพยพ 20:7 “ห้ามใช้พระนามพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าไปในทางที่ผิด เพราะผู้ที่ใช้พระนามของพระองค์ไปในทางที่ผิดนั้น พระยาห์เวห์จะทรงเอาโทษ”

³⁶ *Encyclopedia Judaica*

³⁷ Tetragrammaton (YHWH) คือ อักษรทั้ง 4 (yod, he, vav, he) ของภาษาฮีบรูที่หมายถึงพระเจ้าพระยาห์เวห์ (ผู้แปล)

³⁸ Deuteronomy 32:3 For I shall proclaim the name of Yahweh. Oh, tell the greatness of our God! (New Jerusalem Bible)

อิสยาห์ 12:4 จงขอบพระคุณพระยาห์เวห์ จงประกาศพระนามของพระองค์! จงป่าวประกาศบรรดาพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย จงประกาศว่าพระนามของพระองค์เป็นที่เทิดทูน” (ฉบับ HCSB)³⁹

ชาวยิวลังเลที่จะเปล่งพระนาม “พระยาห์เวห์” ก็เป็นการอธิบายว่าทำไม “พระยาห์เวห์” จึงไม่ได้ถูกนำมาใช้ในพระคัมภีร์ใหม่ พระคัมภีร์ใหม่เขียนขึ้นเริ่มแรกสำหรับชาวยิว เนื่องจากพวกเขาได้รับการเปล่งพระนามของพระเจ้า พวกเขาจะหลีกเลี่ยงผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนใดที่เปล่งพระนามและนี่จะเป็นการปิดประตูของการประกาศข่าวประเสริฐ คริสตจักรทั้งหลายที่เปาโลเขียนถึงนั้นประกอบด้วยผู้เชื่อชาวยิวเป็นส่วนใหญ่แม้ว่าบางคริสตจักรจะมีชนกลุ่มน้อยขนาดใหญ่ที่เป็นคนต่างชาติ และเนื่องจากเปาโลยึดหลักการประกาศข่าวประเสริฐ “กับชาวยิวก่อน” เขาจึงไม่เสี่ยงที่จะทำให้คนยิวหันจากข่าวประเสริฐด้วยการเปล่งพระนามของพระยาห์เวห์ อย่างไรก็ตาม ความลังเลที่จะเปล่งพระนามของพระยาห์เวห์ไม่ได้เป็นปัญหาร้ายแรงในทางปฏิบัติเพราะชาวยิวรู้ว่าคำเรียก “องค์ผู้เป็นเจ้า” ในหลายบริบทนั้นหมายถึงพระยาห์เวห์

องค์ผู้เป็นเจ้า

เมื่อพระกิตติคุณและจดหมายฉบับต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ใหม่ได้ถูกเขียนขึ้นราว ๆ 150 ปีหลังจากพระคัมภีร์เดิมฉบับภาษากรีก (LXX) เสร็จสมบูรณ์ ถึงตอนนั้นฉบับ LXX ได้กลายเป็นที่ยึดถือและแพร่หลายอย่างกว้างขวางในโลกของคนที่พูดภาษากรีก ภาษากรีกกลายเป็นภาษากลางหรือภาษาสากลของโลกโรมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางการค้า เหมือนที่ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาของการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบันนี้ นั่นเป็นเหตุผลที่บรรดาผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่มักจะไม่ได้อ้างอิงข้อความพระคัมภีร์เดิมจากพระคัมภีร์ฉบับภาษาฮีบรูแต่จะอ้างอิงจากฉบับ LXX ซึ่งเป็นฉบับภาษากรีกที่แปลมาจากพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู มันจึงเป็นเรื่องธรรมดาที่พระคัมภีร์ใหม่ซึ่งมาถึงเราเป็นภาษากรีก จะอ้างอิงพระคัมภีร์จากฉบับภาษากรีก LXX

คำว่า *kyrios* (Lord) ในข้อต่าง ๆ ของฉบับ LXX ซึ่งอ้างอิงถึงในพระคัมภีร์ใหม่ จะหมายถึงพระยาห์เวห์ในกรณีส่วนใหญ่ การที่ “Yahweh” (ยาห์เวห์) ถูกเรียกว่า “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า) ในฉบับ LXX (และในข้อความพระคัมภีร์ใหม่ที่อ้างอิงฉบับ LXX) นั้นไม่ได้เป็นเหตุให้ผู้เชื่อชาวยิวในยุคแรก ๆ สับสน เพราะเขารู้ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” เป็นการอ้างอิงถึง “พระยาห์เวห์” ในเวลาเดียวกันเขาก็รู้ด้วยว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” เป็นคำกว้าง ๆ ที่อาจหมายถึงบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พระยาห์เวห์ เมื่อเปโตร บอกกับฝูงชนในเยรูซาเล็มว่าพระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งพระเยซูให้เป็น “ทั้งองค์ผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์” (กิจการ 2:36)⁴⁰ นั่นคือ พระเยซูทรงได้รับการเชิดชูว่าเป็น “พระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้า” เมื่อพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ ซึ่งบรรดาผู้เชื่อ

³⁹ Isaiah 12:4 Give thanks to Yahweh; proclaim His name! Celebrate His works among the peoples. Declare that His name is exalted (Holman Christian Standard Bible)

⁴⁰ กิจการ 2:36 “เพราะฉะนั้น ให้พงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งหมดทราบแน่นอนว่า พระเจ้าทรงแต่งตั้งพระเยซูที่ท่านทั้งหลายตรึงไว้บนกางเขนนั้นให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์”

ชาวยิวไม่ได้สับสนระหว่าง “องค์ผู้เป็นเจ้า” ที่ใช้กับพระเยซู กับ “องค์ผู้เป็นเจ้า” ที่ใช้กับพระยาห์เวห์พระเจ้า

แต่สถานการณ์กลับแปรเปลี่ยนเมื่อหนังสือพระคัมภีร์ใหม่ตกอยู่ในมือของคนต่างชาติ เพราะพวกเขาไม่สามารถจะแยกความแตกต่างระหว่าง “องค์ผู้เป็นเจ้า” ที่ใช้กับพระยาห์เวห์กับ “องค์ผู้เป็นเจ้า” ที่ใช้กับพระเยซู การใช้ปนกันและความสับสนนี้เข้ากับความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้อย่างที่สุด และทำให้เกิดจุดเริ่มต้นของความเชื่อในตรีเอกานุภาพในช่วงศตวรรษแรก ๆ ของคริสตจักรของคนต่างชาติ

คำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” ในพระคัมภีร์ใหม่อาจหมายถึงพระยาห์เวห์ พระเยซู หรือทั้งพระยาห์เวห์หรือพระเยซู หรือบุคคลที่มีตำแหน่งสูง ความหมายที่แปรเปลี่ยนนี้ไม่ได้เป็นผลมาจากความไม่ใส่ใจหรือความตั้งใจสับสนเกี่ยวกับบุคคลแต่อย่างใด แต่เกิดขึ้นจากความจริงที่ว่าในงานของมารอดนั้น พระเยซูทรงทำหน้าที่ด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างสมบูรณ์กับพระยาห์เวห์พระบิดาของพระองค์ ผู้ทรงทำให้มารอดของมวลมนุษย์เป็นผลสำเร็จในและทางพระเยซูคริสต์ ในงานของมารอดนี้ พระเจ้ากับพระเยซูไม่สามารถแยกจากกันได้ นั่นคือเหตุที่ในหลายๆกรณี เราจึงไม่จำเป็นต้องมองหาความแตกต่างที่ชัดเจนในการใช้คำ “องค์ผู้เป็นเจ้า” ยกตัวอย่างเช่น “องค์ผู้เป็นเจ้า” อาจหมายถึงพระเจ้าหรือหมายถึงพระเยซูในข้อต่างๆ เช่น 1 โครินธ์ 16:7 (“ถ้าองค์ผู้เป็นเจ้าทรงเห็นชอบ”) 1 โครินธ์ 16:10 (“ทำงานขององค์ผู้เป็นเจ้า”) และฟิลิปปี 4:4 (“จงชื่นชมยินดีในองค์ผู้เป็นเจ้า”)

ในทางกลับกันก็มีหลายตัวอย่างของ “องค์ผู้เป็นเจ้า” ที่แยกความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างพระเจ้ากับพระเยซู ตัวอย่างเช่น 1 โครินธ์ 6:14 “และพระเจ้าทรงชุบให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นขึ้นมาใหม่” ที่ “องค์ผู้เป็นเจ้า” สามารถหมายถึงพระเยซูเท่านั้น ความแตกต่างระหว่าง “พระเจ้า” กับ “พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้า”⁴¹ นั้นมักจะถูกกำหนดโดยการอ้างอิงที่ชัดเจนว่าเป็นคนละคนกัน (เช่น “จากพระเจ้าพระบิดาของเรา และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า” (โรม 1:7, 1 โครินธ์ 1:3, 2 โครินธ์ 1:2, กาลาเทีย 1:3, เอเฟซัส 1:2, ฟิลิปปี 1:2, 2 เธสะโลนิกา 1:2, ฟีเลโมน 1:3)

บางครั้งก็ไม่ได้ชัดเจนในทันทีว่าใครเป็น “องค์ผู้เป็นเจ้า” ที่กำลังกล่าวถึง แต่การตรวจสอบตัวบทจะทำให้หมดความสงสัยได้ เช่นเดียวกับกรณีของ “องค์ผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ” ในข้อความต่อไปนี้

⁷ แต่เราบอกถึงพระปัญญาของพระเจ้าที่ล้าลึกและซ่อนไว้ ซึ่งพระเจ้าทรงกำหนดไว้ก่อนเริ่มยุค เพื่อศักดิ์ศรีของเรา ⁸ ไม่มีผู้ปกครองใด ๆ ของยุคนี้เข้าใจเรื่องพระปัญญานี้ เพราะหากเข้าใจ พวกเขาก็คงไม่เอาองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริไปตรึงกางเขน (1 โครินธ์ 2:7-8 ฉบับ ESV)

“องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ” หมายถึงใคร? เนื่องจากไม่มีการกล่าวถึงพระเยซูในข้อก่อนหน้า (ข้อ 7) หรือข้อที่ตามมา (ข้อ 9) และเนื่องจากมีการกล่าวถึงพระเจ้าในทั้งสองข้อ เราจะถือว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ” เป็นการอ้างอิงถึงพระเจ้าอย่างที่เราหลายคนได้ทำหรือไม่? แต่การพิเคราะห์อย่าง

⁴¹ พระคัมภีร์ภาษาไทยบางฉบับใช้คำว่า “พระเยซูเจ้า หรือ พระเยซูคริสต์เจ้า” (ผู้แปล)

ละเอียดแสดงให้เห็นว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ” หมายถึงพระเยซู ไม่ได้หมายถึงพระเจ้า ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะ

1. ในข้อ 2 เปาโลพูดถึง “พระเยซูคริสต์” ว่าเป็นผู้ที่ “ถูกตรึง” ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในข้อ 8 ด้วย ดังนั้นตัวบริบทอย่างเดี๋ยวจึงยืนยันว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ” ในข้อ 8 หมายถึงพระเยซู
2. ยากอบ 2:1 พูดถึง “พระเยซูคริสต์เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ”⁴²
3. เนื่องจากพระเจ้าทรงอมตะ (โรม 1:23, 1 ทิโมธี 1:17)⁴³ และไม่สามารถจะตายได้ ดังนั้น “องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ” จึงสามารถหมายถึงได้แต่เพียงพระเยซูเท่านั้น ผู้ที่ต้องตายและได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อมวลมนุษย์

ข้อใดข้อหนึ่งในสามข้อนี้น่าจะเพียงพอที่จะพิสูจน์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ” ใน 1 โครินธ์ 2:8 หมายถึงพระเยซู แต่เราหยิบยกมาทั้งสามข้อเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นเรื่องไม่ยากเลยที่จะหาได้ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” หมายถึงใคร ถ้าเรายินดีที่จะไปตามขั้นตอนของการตีความที่ถูกต้อง

คริสตจักรในปัจจุบันนี้จะใช้คำ “องค์ผู้เป็นเจ้า” อย่างไม่เลือกเจาะจงกับพระเจ้าและกับพระเยซูแบบรวมกันทั้งสอง นี่ตอบรับกับวัตถุประสงค์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ต้องการให้แยกความแตกต่างระหว่างพระเจ้ากับพระเยซู สำหรับคริสตจักรที่เชื่อในตรีเอกานุภาพแล้ว การอ้างถึงพระเยซูว่าเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าก็เท่ากับบอกว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แต่ในพระคัมภีร์ใหม่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น การเรียกพระเยซูว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” คือการยอมรับพระองค์เป็นเจ้านายของชีวิตเรา มันไม่ได้เป็นการยืนยันการเป็นพระเจ้าของพระองค์

ในพระคัมภีร์ใหม่ โดยเฉพาะในจดหมายของเปาโล ที่มักจะตั้งใจแยกความแตกต่างระหว่าง “พระเจ้า” กับ “องค์ผู้เป็นเจ้า” เสมอ เจมส์ ดี จี ดันน์⁴⁴ กล่าวถึงข้อเท็จจริงสำคัญที่ไม่น่าจะไปได้ดีกับบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพว่า

ในพระคัมภีร์หลาย ๆ ตอนเราจะเห็นเปาโลใช้รูปแบบว่า ‘พระเจ้าและพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา’ ลักษณะที่โดดเด่นก็คือ เปาโลพูดถึงพระเจ้าไม่เพียงว่าเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ แต่เป็น ‘พระเจ้า..ของพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา’ แม้ว่าเป็นองค์ผู้เป็นเจ้า พระเยซูก็ทรงยอมรับพระเจ้า ไม่ใช่แค่ว่าเป็นพระบิดาของพระองค์เท่านั้น แต่ยังเป็นพระเจ้าของพระองค์ด้วย ตรงนี้เป็นที่ชัดเจนว่าคำเรียก “คูริออส” (“องค์ผู้เป็นเจ้า” หรือ “Lord”) ไม่ได้เป็นวิธีที่ระบุว่าพระเยซูทรงเป็นคนเดียวกับพระเจ้า

⁴² ยากอบ 2:1 “ด้วยเหตุที่ท่านมีความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิรินั้น จงอย่าล่าเอียง” (ฉบับ 1971)

⁴³ 1 ทิโมธี 1:17 “พระมหากษัตริย์ผู้ทรงดำรงอยู่นรันดร์ ผู้เป็นองค์อมตะ และไม่ทรงปรากฏแก่ตา ผู้เป็นพระเจ้าแต่เพียงองค์เดียว ขอพระเกียรติและพระสิริจงมีแด่พระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน”

⁴⁴ James D.G. Dunn (นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ของยุคปัจจุบัน-ผู้แปล)

มากเท่าไร แต่เป็นวิธีที่แยกพระเยซูให้แตกต่างจากพระเจ้า (คริสเตียนสมัยแรกนมัสการพระเยซูหรือไม่?⁴⁵ หน้า 110, การเน้นของดันน์)

ปัจจุบันนี้ยังมีปัญหาที่คำ “ผู้เป็นเจ้าของ (Lord)” กลายเป็นคำโบราณที่ไม่ได้ใช้งานในชีวิตประจำวันอีกต่อไป แต่ถูกแทนที่ด้วยคำเช่น “หัวหน้า” “เจ้านาย” “ซีอีโอ”⁴⁶ และอื่นๆ

เนื่องจากคริสตจักรในปัจจุบันใช้คำ “องค์ผู้เป็นเจ้าของ” ปนกัน ดังนั้นในหนังสือเล่มนี้จึงใช้คำเรียกนี้เท่าที่จำเป็นจนกว่าเราจะมาศึกษาการใช้ “องค์ผู้เป็นเจ้าของ” กับพระเยซูในพระคัมภีร์ใหม่

ในหนังสือ *การมอบทั้งหมด*⁴⁷ ผมได้อธิบายเฉลยธรรมบัญญัติ 6:5 อย่างละเอียด (“ท่านจงรักองค์ผู้เป็นเจ้าของ [ยาห์เวห์] พระเจ้าของท่านด้วยสุดใจและด้วยสุดจิต และด้วยสุดกำลังของท่าน”) จากมุมมองของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ที่ให้พระเยซูเป็นเป้าหมายของการมอบของเรามาแทนที่พระยาห์เวห์ ตอนนั้นผมตระหนักกว่านั้นเป็นความผิดพลาดอย่างมหันต์ ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นบาปที่ร้ายแรง แต่ผมทำได้แต่เพียงทูลวิงวอนเหมือนกับเปาโลว่าผมทำไปเพราะความไม่รู้ และด้วยเหตุนี้จึงหวังใจว่าจะได้รับพระเมตตา (1 ทิโมธี 1:13) มีคนหลายพันคนทั่วโลกได้อ่านหนังสือเล่มนี้ หรือได้รับการสอนเป็นหลักสูตรพระคัมภีร์ ผมได้แต่หวังว่าพวกเขาจะมีโอกาสได้ยินถ้อยคำของหนังสือเล่มปัจจุบันนี้

พระบิดา

ชาวอิสราเอลถือว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าเป็นพระบิดาของพวกเขาดังที่ได้เห็นในข้อต่างๆ เช่น อีสยาห์ 63:16 (“ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระองค์เป็นพระบิดาของพวกข้าพระองค์”)⁴⁸ และอีสยาห์ 64:8 (แต่พระยาห์เวห์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา) ในพระคัมภีร์เดิมมีเก้าคนที่ชื่ออับียาห์⁴⁹ ซึ่งหมายความว่า “พระบิดาของฉันทือยาห์ (เวห์)” (“ยาห์” เป็นคำย่อของ “ยาห์เวห์”)

แต่สำหรับบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพแล้ว พระบิดาเป็นเพียงพระองค์แรกในตรีเอกานุภาพ เช่นเดียวกับ “บิดา” ที่ไม่ใช่ชื่อเฉพาะแต่เป็นคำที่นิยามความสัมพันธ์ของคนนั้นกับบุตรชายของเขาเอง ดังนั้นในความเชื่อตรีเอกานุภาพ พระเจ้าพระบิดาจึงไม่มีชื่อ แต่ได้ถูกนิยามให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพ ซึ่งก็คือพระเจ้าพระบุตรผู้ที่กลับมีชื่อ ชื่อของพระองค์ “เยซู” เป็นชื่อของคนธรรมดาที่พบได้ทั่วไปในอิสราเอลในสมัยของพระคัมภีร์ใหม่

⁴⁵ Did the First Christians Worship Jesus? เขียนโดย เจมส์ ดี จี ดันน์

⁴⁶ “CEO” หรือ “ประธานกรรมการบริหาร” (ผู้แปล)

⁴⁷ *Totally Committed: The Importance of Commitment in Biblical Teaching* (การมอบทั้งหมด: ความสำคัญของการมอบตามคำสอนของพระคัมภีร์), ตีพิมพ์ครั้งแรกโดย Guardian Books ฉบับตีพิมพ์ใหม่ปี 2016 ซึ่งกลับมาใช้พระยาห์เวห์พระเจ้าว่าเป็นเป้าหมายในการมอบของเรานี้ สามารถหาได้จาก Amazon.com

⁴⁸ อีสยาห์ 63:16 “ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระองค์เป็นพระบิดาของพวกข้าพระองค์ พระนามของพระองค์คือพระผู้ไถ่ของข้าพระองค์แต่โบราณ”

⁴⁹ Abijah

พระเยซู

บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพกล่าวว่าพระเยซู “ไม่ใช่แค่” เป็นมนุษย์แต่เป็นพระเจ้าที่มาเป็นมนุษย์ ราวกับว่าพระเยซูจะถูกลดเกียรติลงเมื่อเรากล่าวว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่แท้จริง ในข้อเชื่อของความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น ไม่มีใครอื่นแม้แต่พระเจ้าพระบิดา หรือพระเจ้าพระวิญญาณที่เป็นพระเจ้าที่มาเป็นมนุษย์นอกจากพระเยซู นี่ทำให้พระเยซูเป็นผู้เดียวที่ไม่มีใครเหมือน

การยืนยันของความเชื่อในตรีเอกานุภาพว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์และมนุษย์อย่างสมบูรณ์นั้น ในที่สุดแล้วจะหมายความว่าพระองค์ไม่ใช่ทั้งพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่ใช่มนุษย์อย่างแท้จริง มันเป็นไปได้เลยที่ใครจะเป็นพระเจ้า 100% และมนุษย์ 100% ในเวลาเดียวกัน เมื่อเราทำให้พระเยซูเป็นพระเจ้า 100% และเป็นมนุษย์ 100% เรากำลังสร้างบุคคลที่ไม่ได้มีอยู่จริงเพื่อให้เข้ากับหลักคำสอนของเรา ทำเช่นนี้โดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริงหรือหลักเหตุผลทั่วไป แล้วเสนอคำกล่าวที่ผิด เหลวไหล และไม่ตรงตามพระคัมภีร์อย่างชัดเจน ความเท็จอาจจะฟังดูน่าเชื่อถือพอที่จะหลอกลวงผู้คน แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้สิ่งนั้นเป็นความจริง บรรดาพระเทียมนั้นได้รับการนมัสการในหลายศาสนา แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้พระเหล่านั้นเป็นจริง

มีความหมายโดยนัยที่แยบยลในหลักคำสอนที่พระเจ้ามาเป็นมนุษย์ และด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นอันตราย โดยที่เรากำลังทำให้พระเยซูเป็นมากกว่าพระเจ้าไหม? ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้นพระเจ้าพระบิดาเป็น “แค่” พระเจ้า แต่พระเจ้าพระเยซูเป็นพระเจ้า *บวก* มนุษย์ เราไม่สามารถจะลดค่าของมนุษย์ให้เป็นศูนย์โดยไม่มีสิ่งใดที่จะสามารถเพิ่มให้กับพระเจ้าได้ ในความเป็นจริงแล้วมนุษย์เป็นสุดยอดและเป็นยอดสุดของการทรงสร้างของพระเจ้า – การสร้างที่ทรงเห็นว่า “ดียิ่งนัก” ในสายพระเนตรของพระเจ้า (ปฐมกาล 1:31)

ถึงแม้ว่าเราจะยืนยันว่ามนุษย์ไม่มีค่าอะไรเลย ความจริงก็ยังมีอยู่ว่าบุคคลที่เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์จะดึงดูดความสนใจและดึงดูดใจมนุษย์ได้มากกว่าผู้ที่ เป็น “แค่” พระเจ้าเพียงอย่างเดียว มันเป็นเรื่องง่ายที่ใจเราจะสัมพันธ์กับผู้ที่ เป็นมนุษย์มากกว่าที่จะสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่ได้เป็นมนุษย์ สิ่งนี้ช่วยอธิบายให้เห็นความดึงดูดใจอย่างมากในการสร้างพระเยซูเป็น “พระเจ้าที่มาเป็นมนุษย์” ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ และอิทธิพลของความเข้าใจผิด

องค์ประกอบที่เป็นมนุษย์นี้แหละ เป็นเหตุผลให้มารีย์มารดาของพระเยซูเป็นที่ดึงดูดใจอย่างมากกับผู้เชื่อคาทอลิกที่เคารพบูชาเธอ ในขณะที่พระเยซูของความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีพร้อมทั้งความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ ส่วนมารีย์เป็นมนุษย์แท้ ๆ และด้วยเหตุนี้เธอจึงเป็นที่น่าดึงดูดใจของชาวคาทอลิกส่วนใหญ่มากกว่าพระเยซู ความเป็นที่ดึงดูดของเธอยิ่งเพิ่มขึ้นด้วยสถานะของเธอตามความเชื่อของนิกายโรมันคาทอลิกในฐานะที่เป็น “พระมารดาของพระเจ้า” ทำให้ในสายตาของผู้ศรัทธาต่อเธอที่ไม่มีใครเทียบได้ เชื่อกันว่าเธอสามารถจะโน้มน้าวพระเจ้าได้ นี่จึงไม่น่าแปลกใจที่เราจะพบรูปปั้นของมารีย์ในคริสตจักรคาทอลิกส่วนใหญ่ และคริสตจักรหลายแห่งที่ทุ่มเทให้กับเธอ เช่น มหาวิหารในมอนทรีออลที่เรียกว่า “มา

รียราชินีแห่งโลก” ความจริงที่มารีย์เป็น “แค” มนุษย์และไม่ใช่พระเจ้า ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อผู้ศรัทธา เธอและยังบูชาเธอด้วย

แต่ถ้าเรายึดถือมุมมองของพระคัมภีร์ว่า พระเยซูทรงเป็นมนุษย์แท้ เป็นมนุษย์ 100% นี้จะกระตุ้นให้ ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพออกมาคัดค้านว่าเรากำลังลดระดับพระเยซูให้เป็น “แค” มนุษย์ แต่มนุษย์ทุกคน บนพื้นโลกเป็น “แค” มนุษย์ชายหรือหญิง แต่ถึงอย่างนั้นก็ถูกสร้างตาม “พระฉายาของพระเจ้า” แต่ สำหรับพระเยซูที่ทรงเป็น “แค” มนุษย์นั้น เป็นที่พระยาห์เวห์พระเจ้าผู้สูงสุดทรงพอพระทัยอย่างยิ่งที่จะ เชิดชูพระองค์เหนือฟ้าสวรรค์⁵⁰ และให้พระเยซูประทับอยู่ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ทำให้พระเยซู ทรงเป็นรองจากพระยาห์เวห์เท่านั้นในจักรวาลนี้ ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงทรงได้รับการ “สวมมงกุฎแห่ง คักดีศรีและเกียรติ” (ฮีบรู 2:7)⁵¹ แต่พระเยซูของ*ความเชื่อในตรีเอกานุภาพ*จะรับการสวมมงกุฎ นั่นคือ รับศักดิ์ศรีและเกียรตินี้ได้อย่างไร ในเมื่อทรงเป็นพระเจ้าที่พระองค์ทรงมีศักดิ์ศรีนี้ตั้งแต่นั้นวันแรกกาลอยู่ ตลอดเวลา?

พระบุตรของพระเจ้า

สำหรับคริสเตียนส่วนใหญ่แล้วคำเรียก “พระบุตรของพระเจ้า” มีความหมายอย่างไรหรือ? ผู้เชื่อใน ตรีเอกานุภาพที่ดี เรานั่นคำ “พระเจ้า” เรากำลังอ่านคำว่า “พระบุตรของพระเจ้า” เป็น “พระเจ้าพระบุตร” ตาของเรามองเห็น “พระบุตรของพระเจ้า” แต่ใจที่เชื่อในตรีเอกานุภาพของเราถูกฝึกให้มองว่าเป็น “พระเจ้าพระบุตร” ความจริงที่ว่าใจอันชาญฉลาดและมีการศึกษาของเราสามารถจะกลับเอาคำหลังมาไว้เป็นคำ หน้าได้ง่าย ๆ นั้น แสดงให้เห็นถึงแรงอิทธิพลของข้อผิดพลาดที่น่ากลัว

ข้อเท็จจริงที่ว่าบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพรู้สึกถูกบังคับให้กลับคำว่า “พระบุตรของพระเจ้า” มา เป็น “พระเจ้าพระบุตร” ที่ไม่มีอยู่ในพระคัมภีร์ ก็เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าพวกเขาอาจไม่มั่นใจว่าพวกเขาจะ สามารถแก้ต่าง “พระบุตรของพระเจ้า” ว่าเป็นคำเรียกพระเจ้าได้ เพราะถ้า “พระบุตรของพระเจ้า” เป็น คำเรียกพระเจ้าอย่างแท้จริงโดยไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ก็ไม่มีความจำเป็นที่ใครจะต้องกลับคำให้เป็น “พระเจ้า พระบุตร” ตั้งแต่แรก

อันที่จริง ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพบางคนปฏิเสธคำอ้างที่ว่า “พระบุตรของพระเจ้า” เป็นคำเรียกพระเจ้าโดยปกติวิสัย แม้เมื่อจะหมายถึงพระคริสต์ก็ตาม ตัวอย่างเช่น เจมส์ สตอลท์เกอร์ ผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุ ภาพ หลังจากตรวจสอบความหมายต่างๆของ “พระบุตรของพระเจ้า” ในพระคัมภีร์แล้ว เขากล่าวต่อไป ว่า “เมื่อคำเรียกมีขอบเขตการนำไปใช้เช่นนั้น เห็นได้ชัดว่าความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ไม่สามารถสรุป ได้จากข้อเท็จจริงเพียงว่ามันถูกนำไปใช้กับพระองค์” (สารานุกรมพระคัมภีร์ฉบับ ISBE, ฉบับพิมพ์ครั้งแรก, พระบุตรของพระเจ้า, The)

⁵⁰ ฮีบรู 7:26 “มหาบุโรหิตเช่นนี้แหละที่เหมาะสมสำหรับพวกเรา คือเป็นผู้บริสุทธิ์ ปราศจากอุบาย ไร้มลทิน แยกจากคนบาปทั้งหลาย และอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์”

⁵¹ ฮีบรู 2:7 “พระองค์ทรงทำให้เขาต่ำกว่าเหล่าทูตสวรรค์เพียงชั่วระยะหนึ่ง และพระองค์ทรงสวมมงกุฎแห่งศักดิ์ศรีและเกียรติให้เขา”

แต่แม้ว่าเราจะอธิบายข้อผิดพลาดนี้เกี่ยวกับ “พระบุตรของพระเจ้า” คริสเตียนส่วนใหญ่ก็ยังไม่รู้ว่า “พระบุตรของพระเจ้า” หมายถึงอะไรในพระคัมภีร์ คำเรียก “พระบุตรของพระเจ้า” ที่ใช้กับพระเยซูก็เพียงแคื่อยืนยันว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์หรือพระคริสต์ ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม (“พระเมสสิยาห์” เป็นคำภาษาฮีบรู และ “พระคริสต์” เป็นคำภาษากรีกสำหรับ “ผู้ถูกเจิม”) ความจริงพื้นฐานนี้เป็นที่ยอมรับโดยหลายแหล่งอ้างอิงของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เช่น ปทานุกรมคำศัพท์ ศาสนศาสตร์จากพระคัมภีร์ของเวสมินสเตอร์⁵² ซึ่งกล่าวว่า “พระบุตรของพระเจ้าเป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันกับพระเมสสิยาห์” และให้ตัวอย่างที่เหมือนกันนี้อีกเช่น การยอมรับของเปโตรว่า พระคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า (มัทธิว 16:16)⁵³ และการยอมรับของนายร้อยที่คล้ายกันในมาระโก 15:39)⁵⁴ ซึ่ง “ควรเข้าใจว่าเป็นการยอมรับการเป็นพระเมสสิยาห์ของพระเยซู” (หน้า 478)

เราจะพบคำเรียก “พระบุตรของพระเจ้า” และ “พระคริสต์” (พระเมสสิยาห์) ที่อยู่ติดกันจากตัวอย่างในมัทธิว 26:63 ที่มหาปุโรหิตทักกล่าวกับพระเยซูว่า “เราให้ท่านสาบานโดยอ้าพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ให้บอกเราว่าท่านเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าหรือไม่”

พระเยซูทรงนั่งอยู่ต่อหน้าพวกหัวหน้าผู้พิพากษาที่ต้องการให้พระองค์ตรัสยอมรับผิด ด้วยเหตุนี้มหาปุโรหิตจึงเรียกพระนามของ “พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” บังคับให้พระเยซูปฏิญาณว่าพระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าหรือไม่ มันคงเป็นเรื่องที่น่าหัวเราะถ้าจะสรุปว่ามหาปุโรหิตกำลังพยายามบังคับให้พระเยซูยอมรับจริงๆว่าพระองค์เป็น “พระเจ้าพระบุตร” ไม่เพียงเพราะว่าคำที่มหาปุโรหิตใช้นั้นไม่ใช่ “พระเจ้าพระบุตร” แต่เป็น “พระบุตรของพระเจ้า” แต่ยังเป็นเพราะชาวยิวโดยรวมก็ไม่เคยเชื่อว่าพระเมสสิยาห์ (พระคริสต์) เป็นพระเจ้า อันที่จริงชาวยิวคิดว่ามนุษย์เต็มตัวอย่างยอห์นผู้ให้บัพติศมาอาจเป็นพระคริสต์ (ลูกา 3:15)⁵⁵ แต่วิธีการตามแบบฉบับของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพแล้ว จะตีความเกินจากถ้อยคำของมหาปุโรหิตในสิ่งที่เขาไม่เคยคิดจะถามเลย นั่นคือพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าพระบุตร พระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพหรือไม่

คำ “พระคริสต์และพระบุตรของพระเจ้า” ที่อยู่ติดกันยังพบในยอห์น 20:31 ด้วย

...แต่การที่บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ก็เพื่อพวกท่านจะได้เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อแล้วท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์

ยอห์นกำลังขอให้ผู้อ่านของเขาเชื่อว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า คำเรียกทั้งสองคำนี้เหมือนกัน คำเรียก “พระบุตรของพระเจ้า” เทียบเท่ากับ “พระเมสสิยาห์” (*mashiah*, מָשִׁיחַ) กษัตริย์และ

⁵² Westminster Theological Wordbook of the Bible

⁵³ มัทธิว 16:15-16 แล้วพระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า “แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร?” ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

⁵⁴ มาระโก 15:39 “ส่วนนายร้อยที่ยืนอยู่ตรงพระพักตร์พระองค์ เมื่อได้ยินพระองค์ร้องเสียงดัง และเห็นว่าพระองค์สิ้นพระชนม์อย่างไร จึงกล่าวว่า ท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้าจริงๆ”

⁵⁵ ลูกา 3:15 “ส่วนคนทั้งหลายนั้นกำลังรอคอย และครุ่นคิดเรื่องยอห์นว่า ท่านเป็นพระคริสต์ผู้สิ้นหรือไม่ว่าง”

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของอิสราเอลและของโลกที่พระยาห์เวห์ทรงเจิมไว้ การที่สวมแว่นตาของความเชื่อในตรีเอกานุภาพทำให้เราอ่านยอห์น เหมือนเขาอยากให้เราเชื่อว่าพระเยซูเป็น “พระเจ้าพระบุตร” แต่กลับตรงกันข้ามกันที่ยอห์นไม่ได้ขอให้เราเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า แต่ให้เชื่อว่าพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ การอ้างอิงจากพระคัมภีร์เดิมเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ที่ไม่ได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์เป็นพระเจ้า ชาวฮิวโดยรวมไม่เคยตั้งตาคอยพระเมสสิยาห์ที่เป็นพระเจ้า⁵⁶ เอ็น ที ไรท์ก็กล่าวในแบบเดียวกัน⁵⁷

สองคำเรียกที่เทียบเท่ากัน คือพระคริสต์และพระบุตรของพระเจ้า ซึ่งปรากฏพร้อมกันหลายครั้งในพระกิตติคุณ นอกจากข้อที่เราได้อ้างถึงแล้ว ก็มีข้อต่อไปนี้ (ทั้งหมดจากฉบับ ESV)

มัทธิว 16:16 ซีโมนเปโตรทูลว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

มาระโก 1:1 “จุดเริ่มต้นข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า”

ลูกา 4:41 แล้วผีก็ออกจากตัวของหลายคนและร้องว่า “ท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า!” แต่พระองค์ทรงกล่าวห้ามไม่ให้พวกมันพูด เพราะพวกมันรู้ว่าพระองค์เป็นพระคริสต์

ยอห์น 11:27 “เชื่อ พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์เป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าที่เสด็จมาในโลก”

ในพระคัมภีร์ใหม่ “พระคริสต์” (พระเมสสิยาห์) และ “พระบุตรของพระเจ้า” มักจะปรากฏพร้อมกัน เป็นคำเรียกที่มีความหมายเหมือนกัน นั่นเป็นเพราะสองคำเรียกนี้ก็กล่าวถึงคนเดียวและบุคคลเดียวกัน ในสวดติบทที่ 2 ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานของพระคัมภีร์เดิมในความเหมือนกัน ตอนนี้เราจะอ้างอิงสวดติ 2 เติมนิทเนื่องมาจากมีความสำคัญ จงสังเกตการอ้างอิงอย่างต่อเนื่องถึงพระเมสสิยาห์ (กษัตริย์ที่รับการเจิม) หรือการอ้างอิงถึงพระบุตรของพระเจ้า

¹ เหตุใดบรรดาประชาชาติจึงคิดกบฏ? ทำไมชาวประเทศทั้งหลายคิดลมๆแล้งๆ? ² บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกตั้งตนเองขึ้น และนักปกครองปรึกษากัน ต่อสู้พระยาห์เวห์กับผู้รับการเจิมของพระองค์ กล่าวว่า ³ “ให้เราหักโซ่ตรวนและสลัดเครื่องจองของเขาให้พ้นจากเราเถิด” ⁴ พระองค์ผู้ประทับในสวรรค์ทรงพระสรวล องค์เจ้านายทรงเย้ยหยันเขาเหล่านั้น ⁵ แล้วตรัสกับเขาทั้งหลายด้วยความกริ้ว และด้วยความเดือดดาล ก็ทรงทำให้เขาหวาดกลัว ตรัสว่า ⁶ “เราเองได้ตั้งกษัตริย์ของเราไว้แล้วบนศิโยน ภูเขาบริสุทธิ์ของเรา” ⁷ ข้าพเจ้าจะบอกถึงกฎเกณฑ์ของพระยาห์เวห์ พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “เจ้าเป็นบุตรของเรา วันนี้เราให้กำเนิด

⁵⁶ สารานุกรมพระคัมภีร์ฉบับ ISBE (ฉบับแก้ไข, เล่ม 3, Messiah): “ฮักกัยและเศคาริยาห์รวมทั้งพวกรับบีที่นับถือศาสนาฮิวเข้าใจว่าพระเมสสิยาห์เป็นมนุษย์ธรรมดา ถึงแม้ว่าจะเป็นผู้ที่พระเจ้า ‘ทรงเจิมไว้’ และประทานความสามารถที่เกินธรรมดาให้ก็ตาม”

⁵⁷ เอ็น ที ไรท์กล่าวว่า “‘พระเมสสิยาห์’ หรือ ‘พระคริสต์’ ไม่ได้หมายถึง ‘ผู้ที่เป็นพระเจ้าหรือพระเป็นเจ้าองค์หนึ่ง’ มันเป็นการเข้าใจผิดอย่างมากที่จะใช้คำนี้เป็นวลีสำหรับพระนามของพระเจ้าหรือการเป็นพระเจ้าของพระเยซู มันค่อนข้างง่ายที่จะโต้แย้งว่าพระเยซู (เช่นเดียวกับชาวฮิวในศตวรรษแรก ๆ อีกหลายคน) เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ (ดู JVG, บทที่ 11) มันยากกว่ามากและแตกต่างกันมากที่จะโต้แย้งว่าพระองค์ทรงคิดว่าพระองค์ทรงเป็นบุคคลเดียวกันกับพระเจ้าของอิสราเอล” (The Incarnation, หน้า 52, สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด)

เจ้าแล้ว⁸ จงขอจากเราเถิด และเราจะมอบบรรดาประชาชาติให้เป็นมรดกของเจ้า ตลอดจนแผ่นดินโลกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า⁹ เจ้าจะตีพวกเขาให้แตกด้วยคทาเหล็ก และฟาดให้แหลกเป็นชิ้น ๆ ดุภาชนะของช่างปั้นหม้อ”¹⁰ เพราะฉะนั้น กษัตริย์ทั้งหลายเอ๋ย จงฉลาดเถิด บรรดาผู้ปกครองแห่งแผ่นดินโลกเอ๋ย จงรับคำเตือนเถิด¹¹ จงปรนนิบัติพระยาห์เวห์ด้วยความยำเกรงและจงเปรมปรีดิ์จนเนื้อเต้น¹² จงจุมพิตพระบุตรหาไม่พระองค์จะกริ้ว และเจ้าต้องพินาศจากทางนั้น เพราะความกริ้วของพระองค์จะลุกล้ำได้รวดเร็ว ทุกคนที่เข้ามาลี้ภัยในพระองค์ก็เป็นสุข (สดุดี 2:1-12⁵⁸ ฉบับมาตรฐาน 2011, โดยใช้ “พระยาห์เวห์” ตามต้นฉบับเดิมภาษาฮีบรู)

ข้อ 7 พูดถึงพระบุตรของพระยาห์เวห์ (“เจ้าเป็นบุตรของเรา วันนี้เราให้กำเนิดเจ้าแล้ว”) นี่เป็นข้อสำคัญที่กำหนดการเรียกพระเมสสิยาห์ว่า “พระบุตรของพระเจ้า” และเนื่องจาก “พระเมสสิยาห์” เป็นผู้ที่ถูกเจิม ดังนั้น “ผู้รับการเจิมของพระองค์” ในข้อ 2 และ “กษัตริย์ของเรา” ในข้อ 6 จึงหมายถึงพระเมสสิยาห์ กษัตริย์ผู้ที่พระยาห์เวห์ได้ทรงตั้ง “เบนศิโยน ภูเขาบริสุทธิ์ของเรา” ที่พระเมสสิยาห์จะปกครองซึ่งไม่เฉพาะเหนืออิสราเอลเท่านั้น แต่เหนือ “บรรดาประชาชาติ” จนตลอด “แผ่นดินโลก” (ข้อ 8) พระเมสสิยาห์จะเสด็จมาในพระนามของพระยาห์เวห์ ในฐานะตัวแทนของพระยาห์เวห์ และโดยทางพระองค์นั้น ประชากรจะ “ปรนนิบัติพระยาห์เวห์ด้วยความยำเกรง” (ข้อ 11) ข้อสุดท้าย (ข้อ 12) ยังมีการอ้างอิงถึงพระบุตรว่า “จงจุมพิตพระบุตร หาไม่พระองค์จะกริ้ว... ทุกคนที่เข้ามาลี้ภัยในพระองค์ก็เป็นสุข” การจุมพิตกษัตริย์เป็นการแสดงออกถึงความยำเกรงและยอมจำนนต่อพระองค์

พระคัมภีร์ใหม่กล่าวเช่นเดียวกันว่าพระเมสสิยาห์ (พระคริสต์) เสด็จมาในพระนามของพระเจ้า “เรา มาในพระนามพระบิดาของเรา” (ยอห์น 5:43) และ “สิ่งที่เราทำในพระนามพระบิดาของเรา” (ยอห์น 10:25)

พระบุตรของพระเจ้า ผู้เป็นทายาทคนสุดท้ายจากราชบัลลังก์ของดาวิด จะไม่เพียงเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลเท่านั้น แต่จะปกครองเหนือทุกชาติในโลกด้วย ในตำแหน่งที่สูงส่งนี้ซึ่งสูงที่สุดในแผ่นดินโลก ที่พระเยซูผู้เป็นพระเมสสิยาห์ได้รับการแต่งตั้งจากพระยาห์เวห์ พระเมสสิยาห์จะทรงปกครองบรรดาประชาชาติบนแผ่นดินโลก ในโลกที่พระนามของพระยาห์เวห์จะเป็นที่รู้จักในทุกถิ่นอาศัย พระคริสต์จะเป็นตัวแทนของพระยาห์เวห์ในการจัดการทุกเรื่องกับประชาชาติ การนำสันติสุขมาสู่แผ่นดินโลก และสร้างความโปรดปรานท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ดังที่เหล่าทูตสวรรค์ประกาศไว้นานมาแล้วเมื่อพระองค์ประสูติ

เป็นเวลาหลายศตวรรษแล้วที่ชาวยิวได้เฝ้ารอด้วยความหวังอย่างใจจดจ่อในการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ผู้ทรงพระสิริ ผู้ที่จะปลดปล่อยพวกเขาจากการถูกกดขี่ที่พวกเขาต้องทนทุกข์อยู่ภายใต้บรรดาประชาชาติของต่างชาติในประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ของพวกเขา ยิ่งไปกว่านั้น พระเมสสิยาห์ของพวกเขาจะเป็นเหมือนโมเสสที่จะสอนความจริงของพระยาห์เวห์ให้กับพวกเขา และนำพวกเขาในทางของพระยาห์เวห์พระเจ้า

⁵⁸ ต้นฉบับภาษาอังกฤษอ้างอิงจากฉบับ ESV

ความท้าทายสำหรับชาวอียิปต์ก็คือว่า พวกเขาไม่มีวิธีง่าย ๆ ที่จะระบุได้ว่าเป็นพระเมสสิยาห์เมื่อพระองค์เสด็จมา เพราะพระคัมภีร์ของพวกเขาไม่ได้สอนพวกเขาให้คาดหวังการมาของมนุษย์ที่เป็นพระเจ้า แต่คาดหวังในการมาของ “ผู้เผยพระวจนะอย่างเรา” นั่นก็คือ ผู้เผยพระวจนะเช่นเดียวกับโมเสสว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะให้ผู้เผยพระวจนะเช่นเดียวกับข้าพเจ้านี้” (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:15 ฉบับนิวเยรูซาเล็ม; อ้างโดยสเทเฟนในกิจการ 7:37⁵⁹)

⁵⁹ กิจการ 7:37 “โมเสสนั้นแหละที่กล่าวกับชนชาติอิสราเอลว่า ‘พระเจ้าจะประทานผู้เผยพระวจนะผู้หนึ่งเกิดมาเพื่อท่านทั้งหลาย จากพี่น้องของพวกท่าน เหมือนอย่างข้าพเจ้า’”